

MY A ŠKOLA

Občasník základní školy Olomouc, Heyrovského 33 školní rok 2015/16

ÚVODNÍ SLOVO:

ROK NA „ČAJDĚ“

Před rokem jsem nastoupil do své nové funkce na toto malé, přesto velmi sympatické, milé, přívětivé a do nového kabátu oděné „odloučené pracoviště“. Jako každý začátek, i tento můj vstup do spoluúčasti při budování školy s dobrým jménem, byl těžký a určitě ne bezproblémový. Nicméně život je nejlepší školou a kdo ho chce žít hodnotně, musí se stále učit a vzdělávat! ... protože, jak pravil Johann Wolfgang Goethe: „Vzdělání je schopnost porozumět druhým.“

Vždy jsem chtěl pracovat v kolektivu, ve kterém se mohou všichni na sebe vzájemně spolehnout, věří si, vzájemně si pomáhají a jde jim o společný cíl. Tím jsou pro mne nadšené, nestresované děti, které mají dobře zvládnuté základy vzdělání, chování a vzájemné tolerance, těší se do školy na svou paní učitelku a na své spolužáky, nemusí se obávat přijít se svými problémy i za zástupcem ředitele, mají možnost se realizovat nejen ve výuce, ale také po ní - v zájmových kroužcích nebo organizovaných školních akcích. Velmi důležití jsou pro mě rodiče, kteří se školou komunikují, spolupracují a snaží se ve vzájemné shodě s paní učitelkou vychovávat slušné, vzdělané a spokojené děti, rodiče, kteří na školu doma nenadávají, ale snaží se odstraňovat i své částečné chyby ve výchově. Zda se nám tento cíl v tomto školním roce podařilo splnit, nechci příliš hodnotit z mého pohledu, ale podle zpětných ohlasů rodičů a okolí školy, podle spokojenosti dětí, podle neexistence šikany a hrubého porušování školního řádu na této škole soudím, že určitě alespoň částečně jsme tento cíl splnili.

Naše škola se v tomto roce ještě více zaměřila na zájmovou a mimoškolní činnost dětí, protože považujeme za velmi důležité, aby se děti realizovaly v různých zájmových oborech. Organizovali jsme celkem 7 kroužků, z toho 1 ve spolupráci s volejbalovým klubem UP Olomouc. Sportovně zaměřeny byly kroužky Minivolejbal, Badminton a Sportovní hry. Kulturu a vědu rozvíjel kroužek dramatický, Zpěv a tanec, Mladý přírodovědec a Ruční práce. Od pololetí jsme pro 5.třidu přidali ještě kroužek Angličtiny. Jako zástupce ředitele jsem velmi rád, že jsme schopni rodičům a hlavně dětem nabídnout takovou škálu činností a velmi bych chtěl znovu poděkovat našim paním učitelkám a vychovatelkám, že se takto dětem věnují (nebyvá to již v dnešní době takovou samozřejmostí).

Ve školním roce 2014/15 jsme také uspořádali několik velmi zajímavých akcí, o nichž jsme vás informovali na našich webových stránkách. K těm největším patřily Veverčí hrátky, Recitační soutěž v sokolovně Slavonín, Vánoční jarmark s vypouštěním balónek, Den podle Amose, Noc s Andersenem, projížďka motorovým člunem po Nálce a další velmi zajímavé školní výlety a akce.

Na závěr bych chtěl velmi ocenit a poděkovat za pomoc, kterou mi v mých počátečních krocích poskytl pan ředitel, obě paní zástupkyně, sekretariát školy a hlavně také mé milé kolegyňe, kolegové a naši žáci! Děkuji za naplněný, velmi inspirativní a krásný rok mezi vámi!

„Učitel i žák mají mít týž cíl: prospěch, který má jeden přinášet, druhý získávat.“ (Lucius Annaeus Seneca)

Mgr. Radek Patsch,

zástupce ředitele pro odloučené pracoviště ZŠ Cajkovského

Každý ví ... časy se mění.

Školní rok 2015/16 je 35. školním rokem v historii ZŠ Olomouc, Heyrovského.

Letos náš Heyrák slaví a mě moc těší, že vám mohu představit školu, která za těch uplynulých 35 let ušla opravdu velkou cestu.

Časy se mění.....Změny patrné na první pohled.

Už pouze letmým pohledem na budovu naší základní školy poznáte viditelnou změnu. Objekt školy totiž prošel významnou rekonstrukcí – budova dostala kompletní nový plášť, byla vyměněna okna, upraven byl hlavní vchod a podstatnou proměnou prošel i interiér školy. Škola je na první pohled barevnější, veselejší, na chodbách můžete vidět krásné práce našich žáků a populární a velmi zdařilá jsou i tabla odcházejících deváťáků. Těší nás všechny úspěchy našich žáků a snažíme se je i patřičně prezentovat. Proto je škola plná pohárů a medailí, které tyto úspěchy připomínají a snad i motivují další naše žáky k tomu, aby naši parádní sbírku rozšiřovali. Nejvíce jsou ale patrné změny uvnitř sportovního areálu, který byl v předcházejících letech přebudován na krásný moderní areál, který s radostí využívají nejenom naši žáci v hodinách tělesné výchovy a během tréninků, ale v určených hodinách je zpřístupněn i široké veřejnosti.

Časy se mění.....Změny mezi žáky.

Obrovské změny jsou k horšímu ale i k lepšímu. Děti nejsou horší nebo lepší než kdysi. Děti jsou prostě úplně jiné. Jsou samostatnější, svobodnější, mají svůj názor, umí argumentovat, nebojí se bojovat za svá práva, jsou otevřenější. Ale někdy neví, kde je hranice, za kterou už by neměly vstupovat. Mnoho dětí jí často překračuje, někdy bohužel i za podpory svých rodičů. Velmi negativní je to, že se děti nechtějí učit, nevdají jim špatné známky, protože ví, že i se čtyřkami se dostanou na střední školy a bohužel i odmaturují. Systém českého školství křičí v této oblasti po změně.

Časy se mění.....Změny ve společnosti.

Učitelé již dnes nestačí dobře ovládat odbornou stránku předmětu, který vyučovali, ale musí zvládat řadu dalších úkolů, vzbuzovat zájem o vědění, komunikovat, pracovat s novými technologiemi, neustále se vzdělávat, a přitom být zdatný v plnění všech pedagogických i administrativních povinností, kterých neustále přibývá. Není pochyb o tom, že je mnohem těžší udržet pozornost dnešních žáků. Postavení učitele ve společnosti se změnilo, a jde o světový trend. Současný učitel nemá respekt jen z titulu své profese jako pan učitel v 80.-tých letech, kdy se naše škola otevřela poprvé. Úcta k učitelům je nižší, a jeho profesní úkol je o to obtížnější. Mnoho žáků podporovaných rodiči vnímá učitele pouze jako zprostředkovatele služby, na kterou mají právo a nárok. Zapomínají však na to, že ruku v ruce s právem kráčí povinnost, kterou je třeba plnit.

Časy se měnína Heyráku zůstáváme věrni tomu, čemu věříme.

Tricet pět let v životě dospělého člověka je skvělý věk. Už spoustu věcí ví, umí, má už určitý nadhled ale i spoustu zkušeností, o které se může opřít, zároveň je však stále mladý a dokáže se snadno přizpůsobit novým trendům, pokud to uzná za vhodné, nesvazuje ho strach ze změny a ví, co chce. Věte tomu, že takový je i Heyrák, a mě těší, že jsme společně svědky toho, že Heyrák je stále lepší a lepší. Chceme se dále ubírat cestou podpory výuky cizích jazyků a sportovní výchovy. Veřejnost Heyrák vnímá především jako školu sportovní, ale oblast, ve které má Heyrák dobré jméno, je dnes už mnohem více. Vstupujeme do nových projektů, ale neopouštíme tradiční a osvědčené metody vzdělávání, pravidelně otvíráme školu rodičům a veřejnosti a záleží nám na jejich mínění. Spojení tradičních metod a důsledného vyžadování plnění povinností v kombinaci s využíváním moderních přístupů a technologií je to, čemu pevně věříme, a co přináší své plody mimo jiné i v úspěšnosti našich žáků v přijímacím řízení na střední školy, ale i v jejich dalším hladkém a úspěšném studiu zvolených oborů.

Časy se mění..... Heyrák jde dál.

Za třicet pět let prošly naší školou stovky pedagogů a dalších zaměstnanců a tisíce žáků. Stále více našich bývalých žáků k nám přivádí své děti k zápisu a dá se tak říct, že v některých rodinách se už tvoří tradice. Za třicet pět let v životě školy se dá mnohé pokazit, ale i mnohé dokázat. Věřím, že v našem případě rozhodně převažuje to druhé. Děkuji vám všem, kteří jste se na současnou podobu Heyráku spolu se mnou podíleli a dále podílet budete. Děkuji všem učitelům, trenérům a všem dalším zaměstnancům, kteří svou každodenní práci přispívají k tomu, jaké jméno si Heyrák za třicet pět let své existence získal. Byl bych rád, abychom společně s našimi žáky a jejich rodiči pokračovali v započatém díle úspěšně i nadále a abychom všichni chodili na Heyrák rádi, i když každý ví, že časy se mění.

Mgr. Oldřich Anděl, ředitel školy

Olympijský vítěz z Heyráku

V roce 2011 jsem s několika kamarády přešel do sportovní třídy. Poznal jsem tam i pár nových kamarádů, kteří k nám přišli z jiných škol. Na našem vůbec prvním atletickém soustředění jsme se hlavně seznamovali mezi sebou, ale i s novými učiteli tělesné výchovy a trenéry. S nimi jsme se po návratu ze soustředění učili jednotlivé atletické disciplíny. Potom asi za měsíc byly naše první závody, a to první kolo družstev mladšího žactva. Tam jsem potkal svého nového trenéra Viktora Znojila, který mě doteď trénuje. Pilujeme a vylepšujeme spolu moje tři disciplíny – kouli, disk a kladivo. K tomuto setkání došlo jenom kvůli tomu, že jsem byl ve sportovní třídě, kde se mnou učitel tělocviku Libor Kalas a Jana Trnecková měli zpočátku velkou trpělivost. Musím jim poděkovat hlavně za to, že mě dovedli k mému trenérovi, díky kterému jsem se stal Mistrem České republiky, olympijským vítězem na Letní olympiádě dětí a mládeže v Plzni a olomouckým rekordmanem. Také musím poděkovat Ludmile Balíkové a Oldřichu Andělovi, kteří mě a moje kamarády vždy podporovali, fandili nám na závodech a gratulovali nám k úspěchům. Budu doufat, že i ti, kteří letos nastoupí do sportovní třídy, budou ve sportu úspěšní a budou ho mít rádi jako my.

Jakub Hěža, 9.A 2014/15

Noví prvňáčci

Naše škola každoročně pořádá zápis do 1. ročníku hned v prvním lednovém termínu. Na zahájení zápisu ve čtvrtek 15. ledna 2015 čekalo nedočkavě hned několik dětí. Zápis byl „odstartován“ a děti a rodiče spěchali do tříd. Zatímco rodiče hlásili a zapisovali potřebné osobní údaje, děti plnily rozmanité úkoly, abychom zjistili, jestli jsou pro školu dostatečně „zralé“. Čas vesele ubíhal, nikdo neplakal a všichni jsme zápis zvládli. Posledních dvacet zájemců přišlo v sobotu 17. ledna, kdy děti uzavřely svými podpisy pamětní listinu zapisovaných.

Letos se nám dostavilo k zápisu na obou pracovištích celkem 174 dětí, z toho 117 na ZŠ Heyrovského a 57 na budově Čajkovského 11. Všichni jsme měli z tak velkého počtu dětí a zájmu rodičů radost. Avšak postupně zažádalo o odklad celkem 34 rodičů, někdo si nakonec vybral jinou školu, někdo se přistěhoval, takže ve čtyřech prvních třídách zůstává 77 žáků na ZŠ Heyrovského a 47 žáků ve dvou třídách na odloučeném pracovišti Čajkovského. Počet prvňáčků v každé třídě je tedy pro jejich školní práci ideální.

Všem nováčkům držím palce při startu v novém prostředí a přeji hodně úspěchů při každodenním snažení. Rodičům přeji hlavně velkou míru trpělivosti – jak praví tato přísloví: *Všechno chce svůj čas. Trénink dělá mistry.*

**Mgr. Anna Příkrylová,
ZŘ pro 1. stupeň**

Erasmus+ ve Velké Británii

Malé historické městečko Oxford na řece Temži dnes známe především díky univerzitě, jež patří k vůbec nejstarším na světě. Její součástí je téměř 40 kolejí, z nejznámějších Brasenose College, Merton College nebo Christ Church College, v níž si návštěvník připadá jako Alenka v říši divů nebo jako kouzelník Harry Potter, který sám těmito místy procházel při natáčení filmů, v nichž byl hlavním hrdinou.

Jazykový kurz zaměřený na kreativní vyučování byl však moji prvotní inspirací vydat se na začátku prázdnin do tohoto ostrovního státu v rámci projektu Erasmus PLUS pro učitele. Samotné vyučování probíhalo v krásných, moderních prostorách Oxford University Business School nedaleko budovy Lake school of English. Učitelé z České republiky, Španělska, Polska, Bulharska, Německa se stali žáky velmi interaktivního vyučování, které spočívalo nejen v porovnávání školství jiných zemí, získávání nových metod a nápadů pro naše hodiny angličtiny, ale také v samotném zdokonalování anglického jazyka, které zahrnovalo jak užívání frázových sloves či předložkových vazeb, tak seznámení se s anglickými příslovími a přirovnáními, pro inspiraci uvádím „být cool jako okurka“ nebo „starý jako kopce“ či „vzácný jako slepičí zuby“. V rámci zdokonalování jazyka nechybělo ani užívání kolokací či aktivity zaměřené na slabikování, výslovnost a přízvuk.

Zaměstnanci školy byli velmi příjemní, vždy ochotní s čímkoliv pomoci. Škola také nabízela odpolední či víkendové exkurze. Zúčastnila jsem se prohlídky města s historickým výkladem a také si užila výlet do Blenheim Paláce, nádherného venkovského sídla s překrásnými zahradami a parkem, v jehož blízkosti se nachází Butterfly House. Sobotu jsem strávila v přírodním parku nedaleko Burfordu. Cotswold Wildlife Park nabízí krásné parky s rozmanitou sbírkou zvířat, z nichž mnohá jsou ohrožena v přírodě.

Také v Oxfordu se můžete projít po mnoha upravených parcích, při troše štěstí v nejoblíbenější Magdalen Grove - Deer Parku zablédnete pasoucí se jeleny. Za návštěvu stojí také Botanic Garden s inspirativními záhony a skleníky, v nichž rozkvétají rostliny z celého světa. Také pohled z věže kostela St. Mary je skutečně okouzující – Oxford jako na dlaní, ulice High Street, věž na fotografii náleží Christ Church College. Znamé po celém světě jsou Bodleian library, Einsteinova tabule umístěná v muzeu historie vědy, kterou používal během svých přednášek při návštěvě Oxfordu, a také Bridge of sighs, most postavený Angličany, kteří se nechali inspirovat Mstem vzdechů v italských Benátkách.

Protože anglickým dětem začínají letní prázdniny až v polovině července, stihla jsem navštívit St Andrew's Church of England Primary School, poslední školní týden se však organizačně převápivě neliší od toho našeho ☺.

Prostřednictvím pobytu ve Velké Británii jsem získala nejen mnoho zkušeností a zážitků, ale také pěkné vyučovací materiály ve formě anglických básniček, písniček, hádanek, her a jiných nápadů pro interaktivní činnosti do výuky. Těším se, až s žáky v září společně nahlédneme do nových knížek s anglickými pohádkami!

Mgr. Veronika Bartálová

Heyrák do Evropy!

S projektem nazvaným „Heyrovského do Evropy“ jsme uspěli v rámci tzv. Bleskového letního projektu MŠMT („výzva 56“), takže během podzimních měsíců mají naši žáci za velmi dobrých finančních podmínek možnost vyjet do Anglie, Německa či Španělska a procvičit si své schopnosti komunikovat anglicky, německy nebo španělsky přímo v místech, kde tímto jazykem mluví domorodci. Cílem projektu je podpořit motivaci k výuce cizích jazyků, a to prostřednictvím dotace jazykových pobytů v zahraničí. Všichni žáci v místě pobytu absolvují několik hodin výuky, ale budou i poznávat realie zmíněných zemí. Získali jsme finanční příspěvek na tři výjezdy, první z nich se uskuteční už na konci září, kdy do Londýna a okolí vyrazí 20 žáků jazykové třídy 7.B. Kromě dlouhé cesty je čeká určitě spousta neopakovatelných zážitků, tak jim držte palce, ať se hlavně nikde neztratí ☺.

Heyrák ale míří do Evropy i jinak. S projektem „Chceme umět“ jsme v loňském roce uspěli v rámci evropského programu Erasmus+ podporujícího další vzdělávání učitelů, a tak se během letošních letních prázdnin podívalo 9 našich učitelů (2 ze ZŠ Čajkovského, 7 ze ZŠ Heyrovského) do Londýna, Exeteru, Oxfordu, Brightonu a Edinburghu, kde si na jazykových nebo jazykové-metodických kurzech pilovali své znalosti angličtiny a vyměňovali si své zkušenosti s kolegy z dalších evropských zemí. Zda z těchto pobytů vznikne i nějaký nový projekt, do kterého se se žáky budeme moci zapojit, to se teprve ukáže. I v letošním roce jsme podali v rámci programu Erasmus+ žádost o nový projekt na další vzdělávání učitelů, tentokrát nejenom na kurzy angličtiny, ale i němčiny, španělštiny a ruštiny. Naše žádost byla schválena, ale zatím – bohužel – pouze na pozici náhradníka. Zatím nám tak zbývá pouze čekat a doufat.

Během celého školního roku jsme úspěšně pracovali s naší partnerskou školou Escola Roureda Sabadel poblíž Barcelony v rámci mezinárodního projektu VOICES. Měli jsme to štěstí, že na in-service kurz VOICES, který proběhl v březnu v Olomouci, přišla paní učitelka Dozi Ortiz z naší partnerské školy a mohla tak navštívit Heyrák a strávit vyučovací hodinu se třídou 7.B, která je do projektu zapojena. Stihli jsme si vyměnit několik videí, která vznikla díky skvělé kameramance D. Doubové, a uvidíme, jak se bude naše spolupráce dál rozvíjet. Výsledek naší práce si můžete sami prohlédnout na blogu projektu <http://identitymessagelabottle.blogspot.com/es/>

Projekt VOICES v letošním roce končí, letos se Heyrák zúčastnil 4 mezinárodních aktivit: říjnové konference v anglickém Derby, březnového kurzu v Olomouci, v jehož rámci jsme na Heyrák hostili skupinu evropských učitelů, kteří byli naší školou doslova nadšeni, v únoru se zúčastnila J. Manová kurzu v Barceloně a v dubnu L. Balíková kurzu v portugalském městě Braga. Kromě již zmíněných aktivit 7.B se do projektu VOICES zapojili i žáci 8.A, kteří spolupracovali se školami v Rakousku a Portugalsku, a také žáci loňské 9.B, kteří natočili několik parádních videí na téma My Day at School, která můžete vidět na našem školním facebooku. Videá jsme posílali do škol v Rakousku, Španělsku a Holandsku a těsně před koncem roku jsme se stihli podívat i na to, jak svůj školní den vidí tamní žáci, protože i oni nám svá videa zaslali.

A na konci školního roku Evropa tak trochu zavítala k nám, když nás navštívila delegace anglického reprezentačního týmu do 21 let v rámci tzv. malého EURA, které se odehrávalo i v Olomouci. Ale o tom už určitě víte nebo si to přečtete na jiném místě těchto novin.

Mgr. Ludmila Balíková, zástupkyně ředitele pro II. stupeň

EC Euston

Koncem školního roku 2014/2015 jsem se zúčastnil 14-ti denního jazykového pobytu v Londýně na jazykové škole EC Euston, celkově 20-ti hodin obecné angličtiny za týden. Při prvním „testovacím dni“ proběhlo rozřazení podle jazykové úrovně komunikace, písemného projevu, gramatiky a pochopení textu v AJ. Celkem jsem do té doby napačoval 15 různých národností ve věkovém rozmezí 16 - 40 roků. Jednotlivé třídy navštěvovalo 10 - 14 studentů. Lekce trvala celkově 3 hodiny každý pracovní den, takže po výuce bylo spousta času na návštěvu zajímavých míst v Londýně, např. British Museum, Emirates Stadium, Science Museum. Ubytování jsem měl zajištěné v rodinném prostředí asi 5 zastávek od školy jízdou metrem a v celkově velmi dobře dostupné lokalitě. Jsem velmi rád, že jsem se mohl kurzu zúčastnit a získat tak nové znalosti jazyka a také zkušenosti s tamním způsobem života.

- Neo -

English in Brighton

V rámci projektu „ERASMUS +“ se někteří učitelé z naší školy zúčastnili jazykových a jazykové-metodických kurzů v různých městech Velké Británie.

My jsme byli v Brightonu. Brighton je známé letovisko v oblasti Sussexu v jižní Anglii. V letních měsících je toto město plné studentů a učitelů z celého světa, kteří se zdokonalují v anglickém jazyce v některé z mnoha jazykových škol.

V našich kurzech jsme si rozšiřovali znalosti anglického jazyka, kultury a různých vyučovacích metod. Zajímavé bylo i seznámení a porovnávání školského systému s učiteli z Polska, Německa, Itálie, Španělska a Maďarska. V programu našich kurzů byla i návštěva místní základní školy s možností nahlédnutí do vyučování, dále také beseda se známou anglickou spisovatelkou Francescou Simon, která píše knihy pro děti.

Byla to pro nás skvělá zkušenost a vše, co jsme se zde dozvěděli, a mohly si i vyzkoušet, bylo velmi zajímavé a inspirující do naší další práce s dětmi v hodinách anglického jazyka.

Michaela Konečná, Iveta Krhovská

And it's over ...

... je to za námi, mohli si říct ti šikovní a stateční z 9. B, kteří úspěšně vykonali mezinárodní cambridgeskou zkoušku z angličtiny KET (Key English Test) a PET (Preliminary English Test). Nebylo to nijak jednoduché ani rychlé, jejich příprava začala už na jaře loňského roku, kdy si zkoušeli, jak na tom zhruba jsou a zvažovali, jestli se ke zkoušce, která stojí kromě nervů i dost peněz, přihlásí. Na podzim pak svou přípravu zintenzivnili a padlo konečné rozhodnutí o tom, kdo se ke zkoušce přihlásí. Samotná zkouška proběhla v pátek 5. prosince 2014 a byly to pořádné nervy, protože i když byli všichni výborně připraveni, nikdo si výsledkem nebyl jistý. Ale kvalita se potvrdila a po dlouhém čekání na výsledky jsme se v pondělí 12. ledna 2015, kdy byly zveřejněny výsledky, mohli začít radovat. Všichni uspěli, někteří dokonce s vyznamenáním a pochvalou. Ale přesto ještě nebyl konec, ještě pár týdnů trvalo, než nám z Anglie přišly oficiální certifikáty, které všechny výsledky potvrdily, a které mají pro své držitele doživotní a celosvětovou platnost. Za skvělé výsledky čekala úspěšné žáky malá školní oslava, kterou si opravdu zasloužili.

KET & PET už mají na Heyráku tradici, tak.... Letošní devátáci, hurá do toho! My dobře víme, že už se připravujete, tak vám držíme palce.

Ludmila Balíková

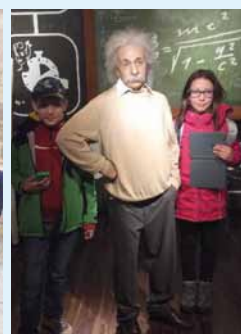

Vídeň nás nezklamala

Je úplně jedno, jestli venku právě padá sníh nebo hřeje slunce, rakouská metropole je přitažlivá za každého ročního období a hlavně naprosto dokonale uspokojila naše touhy. Letos jsme se rozhodli, že navštívíme tuto nádhernou metropoli až v květnu a užijeme si ji za krásného počasí. Vídeň má spoustu tváří: od skvostných barokních staveb přes zlatou secesi až po moderní architekturu. Navíc v ní najdeme krásné rozkvetlé zahrady, muzea a pamětihodnosti, které jsme letos navštívili. Procházka Vídní je jako cesta časem do císařské minulosti a my jsme si to letos opravdu užívali.

Součástí našeho výletu byla i návštěva známého muzea voskových figurín Madame Tussauds, kde jsme mohli spatřit velkolepé a známé osobnosti v jejich životní podobě. Ovšem největší zážitek jsme měli při návštěvě zábavného parku v Prátru, které je místem bohaté zábavy. Tam jsme doslova roztočili naše úspory ☺. Vídeň je bezpochyby překrásné město, ve kterém jsme prožili krásný den s úžasným zážitkem. Tohle město opravdu stojí za vidět a jedna návštěva rozhodně nestačí. Už teď se moc těšíme na další výlet.

žáci německého jazyka

La Ngonpo

I ve školním roce 2014/2015 se naše základní škola zapojila do vzdělávacího projektu La Ngonpo. Projekt, seznamující žáky s životem v Nepálu a s ním spojenými kulturními odlišnostmi, byl součástí výuky anglického jazyka, občanské výchovy a výtvarné výchovy ve třídě 8. B, třídě s rozšířenou výukou jazyků. Projekt se také dotýká základních problémů environmentální a globální výchovy.

Na projektu společně s námi pracovala i Základní škola Šafaříkova z Valašského Meziříčí a jedna ze škol v Indii. Žáci během celého školního roku postupně pracovali nad jednotlivými úkoly projektu a rozšiřovali si tak své znalosti o Nepálu i o sobě samých. Nejvíce žáky oslovila dramatizace příběhu o Dubovém hrdinovi a také kvíz spojený s informacemi o plastech. Nutno dodat, že většina aktivit byla řešena v anglickém jazyce.

Práce na projektu se však neomezovala jen na školní třídy. Během přípravy na projektové hodiny plnili žáci také domácí úkoly. Někdy bylo potřeba spočítat spotřebu igelitových tašek za týden nebo přinést nějaké plastové odpady, jindy zase vyfotit např. kruhy v obilí. Samozřejmostí byla práce s počítačem, internetem a fotoaparátem.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem učitelům, kteří se do projektu zapojili a také žákům, kterým sice ne všechny úkoly připadly poutavé a zajímavé, ale vždy se do jejich řešení aktivně zapojili.

Mgr. K. Axmanová

Zážitky z výletu

Prvňáčci byli na školním výletě na hradě Bouzově. Přečtete si, jak zapsali své zážitky z tohoto výletu.

„Výlet byl krásný, zvlášť když jsme jeli dvoupatrovým autobusem. Byli jsme v samé špičce věže, byli jsme na Bouzově, pak jsme se šli podívat do studny a ta měřila 43 metrů.“

Šimon Kubín, 1. B

„Milá maminko, jel jsem se školou na výlet. Tam jsem si koupil klíč Bouzov, známku a fotku Bouzova. Moc se mi tam líbilo. Byli jsme na hlavním náměstí a u studny, která měří 43 metrů.“

David Milar, 1. B

„Bylo to tam úžasné a skvělé. Byl jsem nadšený z toho, co tam předváděli. Nejvíc se mi líbili Bob a Bobek a Křemílek a Vochoomůrka, a aby toho nebylo málo, byla tam hluboká studna 43 metrů, Pat a Mat byli směšnější než kreslení. Prošli jsme celý hrad Bouzov, protože v každé místnosti nás čekala pohádka.“

Vojtěch Vlach, 1. B

Výukové soustředění 2. ročníků

Již podruhé se žáci druhých ročníků spolu se svými třídními učitelkami zúčastnili výukového soustředění.

Opět pobývali v krásném prostředí podhůří Jeseníků. Na zdravém vzduchu děti putovaly po stopách Kryštofa Kolumba, zahrály si plno nových her, zdolávaly horolezeckou stěnu, vysoká lana, zaskákaly si na bungee trampolíně, při střelbě z luku si ulovily zajíce. Všem se pobyt líbil a určitě nemalou měrou k tomu přispělo krásné počasí, skvělí instruktoři i výborná kuchyně.

Co je „Pevnost poznání“?

Na tuto otázku našli žáci 4. A a 4. C odpověď již v březnu, kdy navštívili interaktivní muzeum vědy Univerzity Palackého v Olomouci. Pevnost poznání se nachází v areálu Korunní pevnůstky v bývalém vojenském skladu z 19. století.

Zábavnou formou si přiblížili vědu a výzkum prostřednictvím interaktivních vědeckých expozic a digitálního planetária.

Výukový program „Voda v pohybu“ byl zaměřen na vodní toky od pramene až po ústí do moře, vodu v krajině, zkoumání řeky jako krajinnotvorného činitele, který modeluje reliéf, na vzhled břehu koryta řeky a funkci tekoucí vody.

Žáci taktéž prováděli jednoduché pokusy s vodou v laboratoři a zaznamenávali své získané vědomosti do pracovních listů. Na závěr zhlédli v digitálním planetáriu film o životě v oceánech.

Žáci se zde přesvědčili, že věda je v základě vtipná a zábavná. Možná se některý z nich inspirovali a v budoucnu se z nich stanou vědci, chemici, fyzici nebo matematici, o kterých ještě uslyšíme.

Mgr. Marie Lipowski

Z pohádky do pohádky

Na závěr školního roku čekal na prvňáčky pohádkový den. Dokázali, že poznají české pohádky. Rozluštili rébusy, ve kterých se ukrývaly názvy pohádkových postav a pohádek. Projevíli se i jako zdatní ilustrátoři. Některé ukázky prací si zde můžete prohlédnout.

tř. učitelky 1. ročníků

Úkol zněl jasně. Jste tu nová, zkuste napsat něco o Heyráku. No jo, ale co? Čím se liší tato základní škola od jiných? Vždyť děti, učitelé, školní předměty, všechno je stejné jako jinde. Škola jako škola.

Ne, nic nebylo stejné. Nastoupila jsem jako učitelka s praxí, ale bez praxe na Heyráku! Škola v počtu dětí o velikosti menší vesnice. Několik desítek učitelů, se kterými jsem se seznamovala další dva měsíce. Měla jsem strach, že se v takovém obrovském kolosu musím ztratit, nemůžu zvládnout dělat tolik věcí najednou, že vlastně vůbec nic nevím, a to jsem ještě nezačala učit. A navíc prý budu mít fotbalovou třídu. Tady jsem si vzpomněla na předešlé roky různých školení, kdy jsem se první setkala s paní zástupkyní Balíkovou, která nám do praxe uváděla tak trochu jiné třídy tzv. kopaček. A zase ta otázka. Jak odlišná může být třída plná kluků?!

Tak to jsem poznala již při prvním vstupu do třídy. Já vcházela s menší dušičkou nové paní učitelky třídní. Jestli se jim budu líbit nebo vůbec nahradím tu jejich vždy nejlepší paní učitelku z předešlé školy. Tady budou taky noví a sami bez svých bývalých spolužáků. No, nebáli se. Bylo jich 19 a vlastně většina se znala z fotbalových tréninků a soustředění. A zvládli jsme to! Společně jsme slavili první výhry, obdivovali zasloužené poháry, společně jsme utírali slzičky zklamání z neúspěchů, bolistik na těle i na duši. Všichni si také museli projít častým vštěpováním mých rad do života, informací jak je důležité mít ty správné známky, a že třída není fotbalové hřiště a učitelka není trenér. Týdny a měsíce se převalovaly rychle jeden za druhým. Občas jsem toužila zahlédnout v převaze mužských sil 19:1, hurónského skandování či slovní kopané, něžnou divčí tvářičku, která visí očima na své paní učitelce, ale nikdy jsem nezapochybovala o „svých“ klucích. Oni byli první, kteří mi dokázali, že naopak tou jedinou ženou jsem ve třídě v tu chvíli byla já. Uměli stejně dobře naslouchat, vykládat a rozumovat jako holky, ale problémy a krizové situace zase většinou řešili s chladnou mužskou rozvahou a pevným režimem budoucího sportovce. A v tom je tohle jiné. Naopak loučení s nimi bylo pro mě stejně dojemné, jako vždy, když opouštíte někoho svému srdci blízkého.

Společně jsme všechno zvládli. Tak stejně jako kluci i já se budu v září vracet do naší školy, na Heyrák.

P.D.

Svět poznání OSTRAVA - výlet

Mohli jsme si vyzkoušet mnoho věcí. Jak co funguje nebo jak se to dělá. Např. jsme mohli pohánět lidský jeřáb, nebo uzvednout váhu našeho těla. Mezi zajímavé patřilo i vyřezávání dřeva do figurek nebo jak žili lidé už dávno, jaké měli vozy, později i auta, motorky nebo vlaky. Byly tam zajímavé ukázky, dokonce i ponorku jsme si mohli prohlédnout ze shora i zevnitř. Zkusit postavit most, aby udržel nějakou váhu (většinou nám spadl). Z polystyrénu jsme mohli vyřezávat všelijaké tvary nebo znaky, prostě kdo co chtěl. Také jsme šli do různých místností, kde byla určitá témata. Hudba - viděli jsme staré klávesy až po ty nové. Zrak - mohli jsme se podívat, jak fungují barvy v televizi nebo v počítači např. že máme tři základní barvy - zelenou, červenou a modrou. Když smícháme všechny tyto barvy naplno, tak nám vznikne bílá. Sluch - prošli jsme tunelem, který měl odtlumené zvuky, takže jsme slyšeli jen sami sebe

(svůj dech). Voda - mohli jsme si vyzkoušet vodní hry. Třeba pumpovat vodu do mlýnku, aby se začal točit, nebo hrát na vodní piano, aby tryskala voda z trysek. Bylo to moc hezké a zajímavé.

Natálka Krupová, 3. B

Netradiční zakončení školního roku ve 2. B

Děti mají na škole určitě nejraději prázdniny. Jenomže než ty nádherné dva měsíce sladkého nicnedělání nastanou, přece jen to nějakou námahu stojí. Ta je vždy pak oceněna na vysvědčení. Jako každý rok, tak i letos byl 30. červen dnem, kdy se předává vysvědčení a hodnotí se úroveň nabytých vědomostí, dovedností, snahy a píle. Ve 2. B se tohoto dne spolu s rodiči, dětmi a samozřejmě i třídní učitelkou zúčastnil klaun. Předvedl jen malou část svého umění, ale okamžitě děti i dospělě rozesmál, děti navíc pěkně rozdováděl. Všem se moc líbily jeho kousky. Žáci pak odcházeli ze třídy spokojeni nejen díky hezkému vysvědčení, ale i odměně od klauna - zvířátku z balonku.

Pět let nové školní knihovny

V květnu 2015 oslavila naše nová školní knihovna 5 let svého trvání - v nové místnosti a v nové podobě. Dokladem toho, že naše snaha probudit čtenáře není marná, je fakt, že každým rokem počet návštěvníků i výpůjček vzrůstá. Pro mladší žáky je naše knihovna doslova COOL.

V uplynulém školním roce navštívilo školní knihovnu již 2 897 čtenářů a bylo vypůjčeno 4 756 knih, což je o 374 návštěvníků a 573 knih více než v předcházejícím roce. Čtenářský průkaz vlastní asi 600 čtenářů, z nichž je 295 velmi aktivních. Knihy jsou půjčovány také pro společné čtení a předčítání ve třídách - letos zvládly některé třídy společně přečíst i tři knížky. Knižní fond v současnosti obsahuje přes 4000 titulů a je neustále obnovován.

O knihy pečuje, půjčuje je a doporučuje dětem podle jejich věku či zájmu Mgr. Božena Vaňková. Rozvíjí také spolupráci s učiteli I. stupně, kdy připravuje besedy šité na míru jednotlivým třídám i oddělením školní družiny a pomáhá realizovat vyučovací hodiny v knihovně. Učitelé tak využívají klidnou atmosféru naší knihovny pro hodiny literární výchovy, vlastivědy a přírodovědy, kde mají vše po ruce - knihy, časopisy i DVD. Žáci se zde učí v klidu soustředit, vyhledávat a zpracovávat informace, porozumět textu či zadání, zkrátka rozvíjet čtenářskou a informační gramotnost, která je tak důležitá pro další vzdělávání.

V červnu tradičně proběhly v knihovně i malé slavnosti - Pasování prvňáčků na čtenáře a Čtenář roku. Prvňáčci zvládli přečíst celý Slabikář, a proto jim byl slavnostně předán Čtenářský průkaz do knihovny, aby si mohli půjčovat knihy a dál individuálně rozvíjet své čtenářské dovednosti a obohacovat se četbou. Titul Čtenář roku získali čtenáři, kteří měli největší počet výpůjček. Dva žáci dostali dokonce již druhý Čtenářský průkaz.

Všem čtenářům přejeme mnoho dalších krásných zážitků s knihou.

Mgr. Anna Příkrylová a Mgr. Božena Vaňková

Ze života chemického kroužku

Na podzim jsme se zapojili s členy chemického kroužku do projektu „Nebojte se chemie“ v laboratořích SŠ logistiky a chemie, kde si naši chemici vyzkoušeli stanovit tvrdost vody, měření pomocí digitálního pH-metru, měření množství cukru v oblíbeném nápoji pomocí refraktometru i jednoduché srážecí reakce používané v analytické chemii k dokazování kationtů kovů.

Jako každý rok i letos patřily mezi nejoblíbenější pokusy: „Sloní zubní pasta“, „Faraónovi hadi“ a výbušné „Modré plameny“.

Závěr školního roku jsme si zpestřili exkurzí na Katedru organické chemie Přírodovědecké fakulty UP a natáčením videí některých pokusů, které přes prázdniny zpracovává Ondřej Kopečný z 9. B a které, doufám, si budeme moci prohlédnout v dalším školním roce v hodinách chemie. Můžete se těšit na „Hořící sníh“, „Upalování gumových medvídků“ a „Vybuchující plechovky“.

Letos jsme se bohužel naposled mohli zúčastnit chemického projektu, který měl podpořit zájem o studium přírodních věd a byl podporován z evropských fondů. V laboratořích Gymnázia Čajkovského si žáci 9. B a 8. B prohloubili znalosti z tematických celků kyseliny a zásady, nekovy a kovy a sami si vyzkoušeli řadu pokusů.

Silvie Svobodová

Soutěž „Hledáme nejlepšího mladého chemika roku“

Ve čtvrtek 11. 6. 2015 se konalo celorepublikové kolo soutěže o nejlepšího mladého chemika roku, kam jsme se po absolvování školního a regionálního kola dostali já a Ondra Sedláček z 9. B. Pořádala jej Fakulta chemicko-technologická v Pardubicích, centru chemického průmyslu.

Do Pardubic jsme přijeli vlakem. Na nádraží jsme se setkali s dalšími soutěžícími a spolu s nimi jeli trolejbusem na místo konání. Pardubická univerzita je komplex mnoha budov, k nimž jsou připojeny koleje a menza.

Ve tři čtvrtě na deset proběhlo slavnostní zahájení, kde nám popřáli mnoho zdaru. Pak nás opustili naši učitelé, kteří měli naplánovanou exkurzi po fakultě, zatímco my jsme se mořili s teoretickým testem v jedné z poslucháren. Test mi připadal celkem těžký, ale myslím, že jsem v tom nebyla sama.

Po hodině a čtvrt, době určené pro test, byl oběd v menze. Já navštívila menzu poprvé v životě, nicméně až na obrovské porce a možnost vybrat si z několika jídel se to příliš nelišilo od normální školní jídelny. Jakmile jsme dojedli, mohli jsme se trochu projít po areálu. Abych řekla pravdu, moc se mi tam nelíbilo. Všude samý beton a klimatizace. Navíc je tam mnoho místností bez oken jen s umělým osvětlením („...prý moderní architektura?!“...). Po nějaké době to na člověka působí klaustrofobicky a je to nezdravé. Já bych na takovém místě asi dlouho studovat nevydržela. Myslím, že nejkrásnější tam byly dřevěné vitríny s minerály.

O půl jedné začínala praktická část. Zavedli nás do nádherných nových laboratoří. První úkol se týkal vitamínu C a jeho vlastností. V druhém jsme měli zjišťovat škrob v potravinách. Obě tyto laboratorní úlohy mě velmi bavily a líbilo se mi pracovat v naleštěných laboratořích ještě vonících novotou. Vracela jsem se odtamtud s mnohem lepšími pocity než z teoretické části.

Když jsme skončili, začali pořadatelé s opravováním testů. Pro nás byly zatím připraveny experimenty. Většinu z těch, které nám ukázali v první laboratoři, jsme znali. Poté jsme se však přesunuli do laboratoře organické chemie, kde na nás čekal milý a vtipný pan profesor s o něco zajímavějšími pokusy. Pro nás, zvyklé na přesné odměřování a vážení látek, bylo překvapením, když množství látek určoval jen tak od oka. Každopádně v tom měl praxi, jelikož jsme přežili ve zdraví a ještě nás pobavil. Z jeho pokusů se mi nejvíce líbilo, když nám ukazoval schopnost určitých látek, například výluhu z kůry kaštanu, svítit pod UV zářením.

Protože opravování trvalo opravdu dlouho, pořadatelé zahrnuli do programu také bublinovou show Matěje Kodeše. Byla úžasná. Nikdy by mě nenapadlo, co všechno se dá s bublinami dělat.

V pět hodin byly konečně všechny testy opraveny, takže se mohlo přejít k vyhlášení výsledků. Nejprve přišla samozřejmě poděkování a projevy akademiků, včetně děkana fakulty, nebo zástupců chemických firem, kteří na slavnostní vyhlášení přijeli. Napínali nás tímto způsobem asi dvacet minut, ale nakonec jsme se přece jen dočkali. Začalo se posledním místem, jež však rozhodně neznamenal neúspěch, neboť celé této soutěže se letos účastnilo dohromady v základním kole 10045 žáků. V celorepublikovém kole soutěžilo 38 nejlepších z nich.

Já jsem se umístila na 21. příčce a Ondra skončil 6. Řekla bych, že na své výsledky můžeme být hrdí a náš „útok na Pardubice“ byl úspěšný.

Michaela Ondráková, 8. B

Miša Ondráková z 8. B a Ondřej Sedláček z 9. B – nejlepší chemici Heýráku letošního školního roku

Jak jsem se těšil do školy?

Do školy jsem se těšil, protože doma byla někdy nuda. Těšil jsem se na kamarády a učitele. S kamarády je ve škole sranda. Chybělo mi vysedávání na lavicích, před multimediální učebnou nebo běhání po škole. S učiteli je také sranda, tedy pokud je zrovna nenaštve naše vtipkama. Jsou to lidi, na které budu vzpomínat po odchodu ze školy v dobrém. Do školy jsem se také těšil na hodiny výtvarky, hudebky, angličtiny a zeměpisu. Poté co jsem zjistil, co budeme brát v přírodopise, tak i trochu na něj a na volné hodiny. Jsem zvědavý na ruštinu a na nové učitele. Snad na nás bude hodná i naše nová třídní učitelka ☺. A jsem taky rád, že budeme každý den v multimediální učebně, protože je tam vždy sranda. No jsem rád, že jsem zpátky ve škole mezi svými, ale myslím, že do dvou měsíců toho učení budu mít plné zuby ☺.

Antonín Mrvík, 8.C

U6 - Oúžasný svět techniky

V pondělí 27. října jsme se zúčastnili natáčení soutěžního pořadu „U6 – úžasný svět techniky“ České televize jakožto soutěžící.

Ačkoliv pořad samotný trvá okolo pětadvaceti minut, natáčení zabere celý den. To znamená, že se zhruba čtvrt hodiny natáčí, pak trvá tři čtvrtě hodiny, než se herci doučí text a než se přesune štáb, z čehož vy půlhodinu stojíte na místě a čekáte, až budou na místě všechny kamery, až začne fungovat zvuk, nebo až se ujasní pravidla dané hry. Skončíte v osm večer, zcela vyčerpaní, naštvaní, že jste nenašli hlavní výhru a že je to jen a jen vaše chyba.

Ano, to bylo vyčerpávající, nicméně prosím, odložte smuteční šaty a masku vyčerpání, a hlavně se usmějte – režisér říkal, že to potom vypadá na kameře lépe.

Už před tím, než vejdete do samotné budovy, jste napnutí očekáváním. Jak si povedete? Jaký bude štáb? A jaký bude váš soupeř? Jakmile potkáte všechny členy natáčení, vaše obavy se rozplynou. Kromě těch o váš úspěch, samozřejmě. Ty s vámi zůstanou až do samotného konce. Mohli byste myslet, že už je to o tom, jak se vám bude dařit, a měli byste pravdu – částečně. To, co během natáčení zažijete, je mnohem více, než honba za vítězstvím. Je to neuvěřitelný zážitek plný napětí, nadšení, týmového ducha a celkové radosti z toho, že jste potkali nové lidi, kteří dělají svou práci rádi, lidi, kteří jsou přátelští, vstřícní a vůbec dobrosrdeční a přející. Dobrá nálada je nakažlivá, a tak ať prohráváte, nebo ne, jste šťastní, a i přes únavu budete ještě šťastnější.

A víte co? Zapomeňte na tablety z hlavní ceny, stejně nejsme nakonec tak důležité, z U6 si odnesete mnohem víc, než byste mohli vůbec pobrat. Odnesete si zážitek, který se už nebude opakovat, zážitek, na který budete vzpomínat ještě dlouho potom.

Ondřej Sedláček, 9.B 2014/15

Bambini di Heyrák

Dětský pěvecký sbor působí na naší škole už 9 let. Za tu dobu jím prošlo mnoho šikovných zpěváků a zpěvaček, nazpívala se spousta skladeb, od zpočátku jednoduchých jednohlasů a dvojhlasů s doprovodem klavíru či kytary až po skladby poměrně náročné - čtyř a vícehlasé. Sbor se za dobu svého působení úspěšně účastnil několika soutěží a převedl se na mnoha koncertech a vystoupeních.

V současnosti zpívá ve sboru asi 25 dětí z druhého stupně, významnou posilou jsou i bývalí žáci, kteří se stále a rádi vracejí, mnozí již dospělí. Sbor je smíšený, takže vedle skupiny krásných a šikovných zpěvaček zde najdeme i významnou skupinu chlapců a mladých mužů - proto si můžeme dovolit zpívat i skladby, které zpravidla v repertoáru dětských sborů kvůli hlasovému obsazení nenajdeme.

Členové sboru se scházejí na zkouškách dvakrát týdně, podle potřeby a po domluvě i víckrát. Součástí práce sboru jsou i oblíbená sborová soustředění - během poměrně krátké doby se na nich díky intenzivní práci zvládne nacvičit více než ve škole na zkouškách. Na soustředěních ovšem nejen zpíváme, ale také hrajeme spoustu her a hlavně trávíme čas spolu, mezi přáteli.

Každý rok pořádá sbor dva koncerty - vánoční a letní, na kterém shrneme naši celoroční práci. Kromě nich se sbor účastní slavnostního vítání miminek na olomoucké radnici a také jiných akcí (např. letos jsme zpívali na slavnostním otevření nového domu pro seniory Anavita ve Slavoníně).

Začínáme nový rok, novou sezónu, připravujeme nový repertoár. Na Vánoce letos chystáme poměrně rozsáhlý projekt v souvislosti s výročí úmrtí Jakuba Jana Ryby, rádi bychom nacvičili jeho Českou mši vánoční. Srdečně Vás zveme na slavnostní premiéru tohoto díla, která se bude konat pravděpodobně v předvánočním týdnu.

S novým rokem očekáváme také menší změny ve složení sboru - doufáme, že naše řady rozšíří noví šikovní pěvci a pěvkyně. Ve sboru je totiž skvělá parta výborných lidiček, kteří rádi tvoří společně. Naše práce je vidět a hlavně slyšet. Kdo nezažil, nepochopí, jak člověka nabíjí ten pocit, když z počátečních neumělých tónů, kdy všichni při prvním nácviku „loví“ melodii a text, postupně začíná vylézat skladba, která nám všem dohromady ladí a zní příjemně. Navíc společné zpívání je velmi relaxační, přestože je někdy i fyzicky náročné, a hlavně je stmelující - všichni se svým hlasem podílejí na celkovém výsledku. Pokud to chcete zažít s námi, tak rozhodně neváhejte a přijďte mezi nás. Uvitáme děti od 4. třídy, horní věková hranice není omezená. Za sbor nikomu nic neplatíte, nepotřebujete ani umět dokonale zpívat - vše zvládneme u nás. Začínáme druhý zářijový týden, přihlásit se můžete kdykoli i během roku.

Dáša Krylová

Pokračování projektu Učebna 44

Stejně jako minulý školní rok jsme se i letos, v rámci výuky pracovních činností, zúčastnili projektu „Učebna 44“. Cílem projektu je rozšířit žákům obzory v technických oborech. Žáci si mohli sami vyzkoušet práci ve specializovaných dílnách na kov a dřevo a pod dohledem odborných mistrů vyráběli zajímavé výrobky, které si mohli odnést s sebou domů. V rámci projektu proběhly dva workshopy, na nichž si žáci mohli vyzkoušet na vlastní kůži náplně práce jednotlivých učebních oborů. Jako bonus si mohli vyzkoušet jízdu autem (autoškola) nebo simulátor svařování.

V dnešní době, kdy upadá zájem absolventů o technické a učební obory, je tento projekt velmi důležitý. Mnoho budoucích absolventů nemá jasno, jakým směrem se budou ubírat po skončení základní školy. Také nemají ponětí o možnosti volby těchto oborů. Doufám, že tyto zkušenosti pomohly a pomohou alespoň některým žákům ke správnému rozhodnutí o jejich budoucím povolání.

I příští rok budeme ve spolupráci se SŠ Polytechnickou pokračovat a nabídneme žákům možnost práce s materiály a náradím, se kterým se na naší škole nemají možnost setkat.

Štěpán Rubíček

Očima učitele

Pro všechny zúčastněné byl školní rok 2014/15 na ZŠ Heyrovského něčím novým. Z žáků druhých tříd se stali třetíci, ze čtvrtáků žáci pátých tříd, z žáků sedmých tříd osmáci atd. Třídní učitelé provázeli své stávající svěřence vyššími ročníky.

Pro některé byly tyto změny významnější až zásadní. 1. září 2014 usedli do lavic noví prvňáčci vybaveni aktovkami a snad i pozitivními očekáváními. Věřím, že se alespoň většina z nich tato očekávání naplnila. Každopádně je za těmito malými žáčky náročný rok, kdy díky svým učitelům i rodičům odvedli kus pořádné práce. Za pouhých deset měsíců se naučili základy čtení, psaní a počítání. Taký si bezesporu našli nové kamarády, s nimiž si prošli prvními školními povinnostmi, ale s nimiž také zažili dost zábavy.

Ložští šestáci si, stejně jako jejich předchůdci, zvykali na řadu novinek. Přechod na druhý stupeň přinesl nový, popř. pozměněný třídní kolektiv, nového třídního učitele, nové předměty i množství nových vyučujících.

Zlomový rok to byl pak pro žáky devátých tříd. Ti absolvovali poslední školní rok z povinné devítileté docházky a dosáhli tím základního vzdělání. A hlavně řešili nelehkou a pro jejich život důležitou otázku: „Co dál?“ Většina z nich byla za své usilí a vykonanou práci odměněna přijetím na jimi zvolenou střední či odbornou školu. Třídní učitelé devátých tříd zdárně dovedli jim svěřené žáky k cílové pásce základního vzdělání a i je čekají změny. Treba právě letošní šestáci.

Ve školním roce 2014/15 přibýlo v heyráckém učitelském sboru několik nových i staronových vyučujících a pár jich zase odešlo. Žádný školní rok není stejný, pro žáky ani pro učitele. Změny a novinky čekají na „Heyráky“ i letos.

I pro mě samotnou byl školní rok 2014/15 v ledasčem výjimečný. Nalodila jsem se na palubu vzdělávacího kolosu obecně známého v Olomouci jako „Heyrák“. Nejsem učitelským nováčkem a trůfám si říct, že má předešlá pedagogická praxe byla na získání cenných profesních zkušeností poměrně bohatá. I přesto mi mé současné působiště hned od počátku nabídlo řadu dalších výzev a příležitostí. Děkuji všem vstřícným, nápomocným, pozitivně naladěným i usměvavým „Heyrovským“, kteří mi můj vstup a první roční působení ulehčili, zpříjemnili a kteří mě povzbudili a podpořili.

Učitelská profese je náročná, zodpovědná, vysilující, společensky nedoceněná a kritizovaná. Tyto skutečnosti mě doposud neodradily být učitelkou. Svou profesi mám ráda a baví mě. Učitelská činnost je v mnoha ohledech obohacující, je smysluplná, potřebná, užitečná, tvořivá, není jednotvárná a poskytuje možnost (dokonce snad nutnost) profesně i osobnostně se zdokonalovat a vzdělávat. Myslím, že neprezentují pouze svůj názor, když napíšu, že práce s dětmi a pro děti nebude nikdy pouze prací, ale i povoláním.

Jsou to především rodiče, kteří nejzásadněji a nejintenzivněji formují své ratolesti v rámci individuálního přístupu. Učitelé, vychovatelé, trenéři, vedoucí zájmových kroužků – na nás ostatních je, abychom dotvářeli výchovné a vzdělávací puzzle ku prospěchu jednotlivce, ale i celé lidské společnosti, již je každý z nás právoplatným dílkem.

Děti jsou odrazem naší společnosti, která se pod vlivem okolností mění. Dnes je společnost jiná než ta, kterou znali v dětském věku mí prarodiče, rodiče a dokonce i já. Přijde mi, že každý lidský pokrok je vykoupen společenským omezením. Tím našim v dnešním elektronickém světě je nedostatek vzájemné komunikace a empatie i neochota pracovat na sobě a vzdělávat se. Uvědomme si ale pozitivní význam pramenící ze vzdělanosti, empatie a komunikace. Především nás chrání před náchylností podléhat zlým a špatným vlivům, které vyrůstají z podhouby nevědomosti, neschopnosti, neúcty, nesnášenlivosti i nedorozumění.

Jako učitelka mám snahu podílet se na formování rozumných, schopných, pracovitých a zdravě sebevědomých osobností, které svým chováním a jednáním přispívají k fungování lidské společnosti založené na vzájemném respektu a toleranci k jednotlivcům i celým společnostem.

Na závěr vám všem, milí „Heyráci“, přeju úspěšný školní rok 2015/16.

Michala Navrátilová, tř. uč. 7.C

Lanové centrum a Laser Arena

Dne 22. června jsme byli v Lanovém centru Proud. Hned jak jsme přišli, vzaly si nás na starost dvě instruktorky Terka a Kačka. Daly nám klíče od šaten a fekly, že začneme za půl hodky. Nejdříve jsme šli na nižší překážky, které byly asi půl metru nad zemí. Pak jsme se vydali zkusit si „obleky“, Terka a Kačka nám ukázaly, jak do nich vlézt, jak je zapnout a kde utáhnout. Poté jsme šli zdolávat malou lezeckou stěnu na šikmině, kde jsme se učili ložit a jistit se navzájem.

A konečně přišly na řadu vysoké překážky pohupující se v osmimetrové výšce. Udělali jsme trojice. Jeden vždy lezl a dva ho jistili. Vůbec to není snadné, jak to vypadá, docela jsme se zapotili. Náročné byly i překážky, na kterých byla potřeba spolupráce dvou lezců, udržet balanc se podařilo jen málokomu a většina z nás ocenila dobrou práci jističů a spolehlivá lana. Největší výzvě jsme čelili na závěr - skoku s následným zhoupnutím, při kterém jsme sice všichni měli žaludek jako na vodě, ale spokojený úsměv naotech a hlavně dobrý pocit, že jsme to vše zvládli.

Po skončení programu v Proudě jsme se odebrali do Laser Areny. Utvořili jsme tři týmy po deseti, v nichž proti sobě vždy bojovalo pět hráčů. Každý jsme si nahlásili přezdívkou, kterou jsme chtěli mít na vestě, abychom se navzájem rozeznali a také kvůli statistice po hře. Vběhli jsme do arény a boj mohl začít! V aréně je úplná tma, aby byly vidět jen lasery. Předem jsme se domluvili, že když někoho zastřelíte, musíte ho pak nechat být. Fair play je zkrátka důležitá věc. Každá skupina hrála dvakrát po 15 minutách a náramně jsme si to užili.

Celý den se mi moc líbil a rád si obě akce znovu zopakují.

Jáchym Šíp, 6.D

Studium botaniky v Praze a sedmáci

Do Botanické zahrady Praha jsem se dlouho těšila. Hodně jsem o ní slyšela ... a taky mě lákala cesta vlakem. Pro cestu tam jsem měla štěstí, seděla jsem v čtyřmístném kupé, ostatní takové štěstí neměli, protože seděli v otevřeném voze. Po vystoupení z vlaku následovalo ještě metro a autobus. Nikdo to tam moc dobře neznal, tak nezbývalo než doufat v orientační schopnosti našich třídních a vyučujících zeměpisu. Botanickou zahradu jsme našli bez větších problémů, a dokonce i skleník Fanta Morgana. Už nás čekali dva průvodci, takže jsme se rozdělili podle tříd na dvě skupiny.

Skleník byl rozdělen na několik částí, například pouště a polopouště, tropický deštný les, nebo rostliny rostoucí na vodě, Dost mě pobavil nápis „Úrazové pojištění – až masožravé rostliny dostanou hlad“. Byli tam také velcí barevní motýli a od stropu visely dlouhé liány, orchideje, ananasovník, vanilka, ...

Po komentované prohlídce skleníku a akvárií, které byly v podzemí, si někteří koupili nějakou upomínku, například kámen nebo náramek. Když prohlídku dokončila i 7.C, následoval přesun do dalších částí botanické zahrady.

Ve středomořské části panovala levandule (tam jsme určitě šli kvůli naší paní učitelce třídní, která ji zbožňuje), tolik levandule najednou jsem nikdy neviděla, byl to velký zážitek. Nádherná byla i Japonská zahrada, vinice sv. Kláry a Oranžová zahrada. Po prohlídce botanické zahrady jsme se přemístili opět autobusem a metrem do centra.

Na Staroměstském náměstí jsme dostali 20 minut rozchod na prohlídku Orloje a hlavně na nákup občerstvení.

Cesta zpátky byla dlouhá, tak většina neváhala a využila předražených služeb RegioJetu. Počáteční obavy kvůli počasí se rozplynuly jako mraky. Nakonec bylo pěkně a snad si všichni výlet užili!?

Šárka Cyprianová, 7.B

Výtvarná výchova 2014/2015

„Cílem umění je dělat člověka šťastným.“

Michelangelo Buonarroti

Ať už se ocitneme v Michelangelově světě nebo ve světě dětí, o radost z tvoření, z povedené práce, z krásných věcí vůbec jde především. Není to tak, že by součástí kreslení, malování, modelování apod. nebyla třeba i dřina, píle a trpělivost, protože právě díky překonávání našich pomyslných hranic a objevování světa za nimi, se dostáváme pocit štěstí a uspokojení.

Hned v září mohli naši žáci nabírat inspiraci z pomalovaných stěn staronové učebny výtvarné výchovy, ze stěny chodby u učebny a v neposlední řadě i z vystavených prací jích samých. Tvůrčí energie bylo dostatek, píle i trpělivosti většinou také, a tak jsme s potěšením připravovali nové a nové instalace během celého školního roku. Protože každý rok nás naši žáci dokážou překvapit novými nápady i neotřelým přístupem. A nejenom je tomu u nás, vyučujících, zápal a nové myšlenky pohnají celou výtvarnou výchovu.

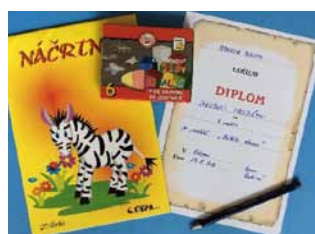
Na devátáky čekala novinka v podobě „absolventské práce“, v níž měli za úkol zúročit své dosavadní dovednosti a znalosti z oblasti výtvarného umění a zároveň je propojit s vlastním nápadem a motivem. Vznikly práce velmi různorodé a zajímavé, jejichž společným pojítkem byla dobrá úroveň a dotaženost.

Během školního roku jsme se zúčastnili tří výtvarných soutěží, z již tradiční Nadace bezpečná Olomouc si krásné ceny a obdiv odnesly žačky 6. B Adéla Bačíková a Barbora Janková za výborné modely reflexních vest. Jakub Hrubý z 6. C obsadil krásné třetí místo v soutěži Příběh obrazu, kterou pořádalo muzeum v Bílovci. Svého Kardinála Fernanda Niño de Guevara, původně od španělského malíře El Greca, zasadil do současnosti a k portrétu vytvořil zajímavý komiks. A oceněny byly i dívky z 8.B za Srdce z lásky darované, jež věnovaly Matce přírodě.

Kromě běžných technik, jakými jsou kresba a malba, jsme v letošním školním roce zapojovali i nový grafický lis, díky němuž si žáci mohli vyzkoušet tvorbu linorytů a suchých jehel. Objevování grafických technik bylo zajímavé a moc nás bavilo. Inspirací nám byly také návštěvy výstav a galerií, např.: Zářivý krystal a Intersection v Ostravě nebo Via Lucis Ivana Theimera v Arcidiecézním muzeu v Olomouci.

Událostmi a prací nabitý školní rok 2014/2015 je za námi. Těšíme se na vás v novém školním roce, který bude opět plný nových nápadů, inspirace, tvůrčí energie, a doufáme, že i plný radosti, štěstí a zábavy.

Jana Svobodová a Michaela Konečná

Jak se loučí devátáci

Sotva jsou přijímačky za námi a rozhodnutí o přijetí na střední školu v kapse, začíná pro devátáky to nejlepší období. Znamky už nejsou to nejdůležitější, mnohem důležitější je příprava závěrečného vystoupení v atriu, výroba tabla, absolventského trička, vymyšlení dárku pro paní učitelku atd. Teď se teprve ukáže, jací jsou naši devátáci – jaká jsou parťa, jak se dovedou domluvit.

Na naší škole se stalo zvykem, že školní rok bývá slavnostně ukončen v atriu školy, tam se žáci devátých tříd loučí se školou, se spolužáky a učiteli. Každá devítka si připraví svůj originální program. Po předvedení svého programu jsou odměněni malým dárkem – absolventskou plackou.

Definitivní tečka je však předání posledního vysvědčení na olomoucké radnici. Tato malá slavnost, které se mohou účastnit i rodiče, je jistě krásným zážitkem pro všechny, možná ukápně i nějaká ta slzička.

Tedy - jak se loučí devátáci na Heyráku? Originálně, nezapomenutelně, hezky.

Mgr. Marie Egerová, tř. uč 9.A 2014/15

7.B ve vysílání RÁDIA HANÁ

Ve středu 24. 6. jsme se vydali na exkurzi rádia Haná, kterou nám domluvil tatínek naší spolužačky – pan Mikula. Dozvěděli jsme se toho hodně o historii rádia. Rádio Haná existuje už od roku 1997. Také jsme se dozvěděli, že největší výdaje jsou za lidi, až potom za elektřinu. Každý zaměstnanec má celý den plné ruce práce. Rádio Haná je regionální rádio, mají 2 programy-popový a rockový. V budově rádia jsou tři patra. V prvním patře je část obchodního týmu a sklady, druhé patro je celé obchodní a třetí patro je vysílací, kde jsou moderátoři, produkce atd.

V budově musí mít záložní zdroj energie, aby rádio mohlo vysílat i při výpadku elektřiny. Měli jsme možnost vyzkoušet promluvit do mikrofonu a oni si to nahráli a ve čtvrtek 25. 6. nás pustili do éteru. Třeba jste slyšeli naše: „Těšme se na prázdniny!“ a nebo „Heyrák je nejlepší!“

V druhé části dopoledne jsme se šli podívat do historické části Olomouce. Byli jsme v kostele sv. Michala a sv. Mořice, kde jsme hledali charakteristické prvky goticky a baroka.

Karolína Magnová, 7.B

Postřehy žáků 8.B

Nový ročník, nová třída. Zdánlivě všechno se od „sedmičky“ změnilo. Ale jinak je tu zase to všem „velmi oblíbené“ období před vysvědčením. Všichni stresují kvůli známám a většina z nás známky honí na poslední chvíli. Ale vzhledem k tomu, že nikdo z nás nemá žádnou trojku, to vypadá, že jsme se s lineárními rovnicemi, grafy souvětí a dalšími svízelnými úkoly poprali asi lépe než Napoleon při své poslední bitvě u Waterloo roku 1815 ☺.

K.H.

Každoročně se strhne souboj mezi žákem a vysvědčením. U některých začne už na začátku školního roku, u některých až poslední týden a u některých ani nezačne. Mezi obvyklé věci patří, že přichází a odchází žáci. Neobvyklé v naší třídě je, že k nám již celý rok patří nový žák a my ho ještě neviděli. Snad budeme mít v příštím roce víc štěstí a seznámíme se. Za tento školní rok jsme nasbírali spoustu nových zážitků, které zde na výukovém soustředění brutálně nastoupaly. Spát v polorozpadlé chatě s pavučinami, kde nechýbí ceník za poškození věcí, ty zážitky dost načítá.

D.D.

V osmé třídě jsem se naučil spoustu nových věcí a získal nové zkušenosti. Objevil se nový předmět i noví učitelé. Některé předměty mě bavily víc a některé méně, ale vím, že všechno, co jsem se naučil, mi bude v životě prospěšné, protože čím víc zkušeností, tím víc předností a také výhod pro mě.

Š.F.

Každý školní rok nám přináší nějaké změny. Některé jsou menší, jiné větší. Mezi ty nejmenší patří fakt, že na začátku školního roku píšeme na sešity před naše B jiné číslo. Také tabulka označující naši třídu se mění. Je to však velmi nepatrná změna, již si většina z nás ani nevšimne. Máme to už zažité.

Letošní rok nám přinesl mnohem více daleko podstatnějších novot. Ano, do 8.B například přibyla nová žákyně, Jitka. Také nám změnili učitele na matematiku. Dostali jsme paní učitelku Vysloužilovou, která do hodin tohoto jinak spíše neoblíbeného předmětu vnesla patřičný rozruch a kterou jsme si zamilovali.

Do našeho rozvrhu v osmém ročníku byl přidán nový předmět, chemie. Abych řekla pravdu, měla jsem z ní zpočátku dost velký strach. Představovala jsem si, jak se hodiny „šprtám“ složité vzorce, být je nikdy nepochopím, i jak mojí vinou oťrese třídou výbuch. S překvapením jsem pak zjistila, že v chemii nacházím stále větší zálibení a že mi otvírá možnosti, o nichž se mi nikdy ani nesnilo. Navíc jsem mohla chodit do chemického kroužku a díky pomoci paní učitelky Svobodové jsem se zúčastnila také nějakých soutěží. Myslím, že chemie (a všechno, co přinesla) byla pro mě největší změnou. Další nová věc byly pro nás srovnávací testy z přírodopisu a zeměpisu. Ačkoliv nám připadalo, že na něco takového se prostě nemáme šanci naučit, že je to podraz, že nám to má zkazit známky, nakonec jsme oba tyto testy zvládli dobře, bez velkých problémů.

Letos nám více záleželo na známkách, jelikož se posílají na školy, kam bychom se rádi přihlásili. Samozřejmě našlo se několik takových, které známky nevyváděly z míry ani teď. Přesto se však náš pohled na ně změnil.

Tohle jsou dle mého názoru ty nejvýznamnější změny tohoto roku. Možná se mnou někdo nesouhlasí. Každý se na to dívá jinak. Tady máte mé názory.

M.O.

Naše osmá třída: Na začátku jsme se všichni těšili, že už jsme vlastně skoro elita. Mysleli jsme si, že to bude těžký rok, protože se známky více hodnotí a záleží na nich. Ale teď už je to za námi a ani si neuvědomujeme, že jsme už vlastně v deváté třídě. Učivo se od sedmé třídy moc nezměnilo, nebaví nás pořád stejně. Osmá třída se ale celkem povedla, až na některé věci - třeba nekonečná puberta našich chlapců. Ale i tak jsme si ji užili. Myslím, že nikdy nezapomeneme na penzion Zálesí nebo na hořkou a nechutnou omáčku od britských učitelů. Nevím, jaká bude devítka, snad nebude horší než tento rok.

T.H.

V letošním roce nastalo hodně změn. První změna přišla již 3. září, když jsme se sešli v jiné učebně než dříve a ještě k tomu nás pár ubylo. Školní rok pokračoval a my jsme bojovali o dobré známky. Přišlo pololetí a myslím, že jsme byli všichni se známkami spokojeni. Rok plynul dál a byl tu květen. Většina z nás jela na školní výlet do Vídně, který jsme si i přes špatné počasí užili. Konec roku jsme zakončili týdenním soustředěním v penzionu Zálesí. Ubytování nebylo podle našich představ a i přesto, že nejsme nejlepší hledači papírků, si myslím, že jsme si výlet všichni společně užili.

H.K.

Beskydy - výukové soustro 7.B

Náš zájezd začal už před školou, kde jsme se měli setkat. Jela skoro celá třída až na dva mě spolužáky, které nahradili na poslední chvíli Vláda a Renča z 9. C, jejichž třídní, paní učitelka Krylová nás doprovázela také. Cestou tam jsme si povídali a ani jsme si nevšimli, že už jsme na místě. Hotel Martiňák nebyl komu velký, ale nám to stačilo a hlavně jsme ho měli jenom pro sebe. Když jsme se vybalili, sešli jsme se pod hotelem na hřišti, které jsme využili ke hrám.

Ta prvín nám prišla ze začátku jednoduchá, než nám učitelé se Sportákem vysvětlili, že místo normálního fotbalu budeme hrát fotbal se speciálními brýlemi, které byly vytvořeny z ruliček toaletního papíru. S těmito brýlemi jsme vypadali, jako mimozemšťané. Kvůli sklonu brýlí jsme neviděli pod sebe a tak se z fotbalu stala velice adrenalinová a zajímavá hra.

Po skončení dopoledního programu jsme se odebrali do svých pokojů. Na hory jsme také propašovali 6 vysílaček, tak jsme se zabavili snad úplně všichni. Proč propašovali? Dle dohody našich rodičů s naší třídní šlo totiž o „**retro-soustředění**“, tedy bez mobilů, tabletů, iPadů,... o nás, bez nás, ale

přežili jsme i bez techniky!? Odpoledne jsme se vydali do Horní Bečvy na zmrzlinu a oprašovat botaniku na místní flóře. Už rozeznáme smrk od jedle, buk od habru,....teda aspoň pí. učitelka Svobodová v to naivně doufá!? Cestou jsme někteří hráli „Dračák“, hru která spočívá pouze na fantazii hráčů. Po návratu jsme měli volný program, potom večeři a nakonec opékání špekáčků za doprovodu kytar. Taky jsme se zabavili hraním „Hradu“ a „Městečka Palerma“ a věc, která nás hodně překvapila, byl mlok skvrnitý, kterého jsme našli :D.

Další den ráno jsme se rozcvičili s naším „super“ Sporťákem, snídane a vzhůru na výlet- 8,5km na Pustevny. Cestu jsme začali společně, ale po několika kilometrech jsme se roztrhali na několik skupinek, naše skupina šla vpřed a hrála „Dračák“. Velice se nám to líbilo. Slunce svítilo a hrálo a na Radhošť jsme přišli kolem poledne, snědli jsme své balíčky na cestu a jako dezert jsme dostali zmrzlinu. Polovina z nás se vydala dalších 1,5 km na Radeqast a polovina zůstala dole a hrála hry.

Cesta na chatu byla ještě roztrhanější, než cesta tam, protože jsme spěchali, abychom nezmokli. Do chaty jsme přišli suší a ještě jsme viděli malou užovku obojkovou!

Marně naše paní učitelka třídní doufala, že jsme dostatečně unavení a budeme hodní až do rána!? Nebyli jsme, tak nás čekala stezka odvahy!!! Přestože jsme dostali školení BOZP (jak se chovat, když potkáme medvěda, jak se chovat za útoku vlka, jak se chovat při seskoku rysa na naše záda...),

myslím si, že tato stezka odvahy nebyla moc děsivá a ještě nás na konci čekal poklad plný sladkostí. Ale někteří se fakt báli?!

Lehla jsem si do postele s pocitem, že už nikdy nevstanu, nohy mě bolely. Venku začalo pršet a se svou spolubydlící jsem poslouchala, jak déšť bubnuje na střechu. Ráno nás probudil nějaký krík: „Vstávejte, za 2 minuty je rozcvička!“ Všude bylo mokro a s tou rozcvíčkou to byl jenom vtip (nám to moc vtipné nepřípadlo). Po snídani jsme se museli učít !!!!! ☹☹☹☹☹☹☹
Do češtiny jsme dostali doplňovačku a psali jsme diktát, potom jsme měli přírodopis - pracovní list na téma listnaté stromy.

Musím uznat, že nás hry, které následovaly, bavily o hodně víc. Vzniklo spoustu zajímavých fotek XD.

Odpoledne už jsme byli všichni sbalení a čekali na příjezd autobusu. Když přijel, nastoupili jsme do něj a vyrazili na 2 hodinovou cestu domů. U školy už na nás čekali rodiče.

Ema Marie Breichová. 7. B

Mimozemšťané na území ČR?

Ne, jen exkurze 8.B v elektrárně Dlouhé Stráně ☺

Se sedmáky za poznáním do přírody, za kulturou i sportem

Stejně jako (před)loni, podnikl jsem i v uplynulém školním roce se svými sedmáky (letos už jsou to ovšem žáci osmé třídy) několik mimoškolních akcí. Poznávali jsme tajemnou Barmu, pozorovali majestátní žraloky v olomoucké zoo, užívali jsme si Noc na Karlštejně v Moravském divadle, opět jsme vstoupili do podzemí a to nejen v jeskyních, ale prohlédli jsme si i krypty olomouckých chrámů, žasli jsme nad nádherou a nekonečností vesmíru v místním planetáriu a zároveň se bavili vědou v expozici Světlo a tma Pevnosti Poznání, pro nevšední zážitky jsme si zajeli do pražského skleníku Fata Morgana a taky jsme i trochu sportovali.

Úkol pro jednoho učitele s horou pubertáků takřka herkulovský a taky tak trochu nevděčný, ale když si přečtete články, ve kterých moji žáci popisují svoje zážitky, pochopíte, proč to vlastně my, učitelé děláme. Proto zde musím poděkovat všem kolegyním, které to v průběhu celého školního roku zažívaly s námi. Dík patří i všem, dnes už bývalým, žákům 7. C. Byli jste prima.

Mgr. Karel Dvořák

Pevnost Poznání – to je nekonečný vesmír i zábavná věda

Dneska jsme byli v Pevnosti Poznání. Když jsme přišli k bráně pevnosti, tak jsem si představil, jak malá byla dřív Olomouc a když jsme prošli branou, tak jsem uviděl bílou budovu, která byla velmi dlouhá a mě ani nenapadlo, že je to náš cíl. Pan učitel nás rozdělil do dvou skupin. První šla do planetária a druhá kreslit, potom jsme se vystřídali.

Naše skupina šla rovnou do planetária. Prošli jsme pár místností, až jsme vešli do poslední. Byla to kruhová místnost, ale nahore nebyl strop, bylo to něco jako oblouk. Ten oblouk byl promítací plátno. Dole pod ním byly rozestupy sedací pytle. Všichni jsme se uvelebili a dívali se do kopule na film o Sluneční soustavě, planetách, vzniku komet, hvězdách a měsících. Připomínalo mi to let vesmírem. Dozvěděl jsem se zajímavé informace o Sluneční soustavě a různých astronomických jevech.

Ve výtvarné dílně nám paní pustila zvukovou ukázkou Velkého třesku a podle ní jsme měli namalovat, jak to podle nás tehdy vypadalo. Různé jsme kreslili, vystříhovali a lepili papíry a tvořili svoje díla. Když jsme dokončili své výkresy, šli jsme do takové velké chodby, kde byly různé zajímavé věci, například velké 3D obrazovky, snímače tělesné teploty, mikroskop, na kterém jsme mohli sledovat i prach na našich rukou nebo jsme si mohli vyzkoušet váhu, která ukazuje, kolik bychom vážili na všech planetách a na Měsíci. Nejvíce mě ovšem zaujala koule, na kterou když položíte ruku, tak se na prsty přichytí růžové ocásky elektrického výboje.

Exkurze do Pevnosti Poznání se mi moc líbila a doufám, že se tam podívám někdy příště i na další expozice. Odnesl jsem si, že věda a fyzika je zábavnější, než si dokážeme představit.

Petr Houžvička a jeho spolužáci, 7. C

Bowlingový turnaj

Na konci června jsme se s naší třídou vydali do Bowlandu v Šantovce na turnaj v bowlingu. Prý abychom se trochu protáhli, říkal pan učitel. Rozdělili jsme se do družstev, nahlásili svoje jména a vyzvedli si boty, a pak už jsme šli hrát. Někomu to moc nešlo, ale i tak to byla sranda. Velká zábava ale nebylo jen hraní ale i focení a chatování mezi jednotlivými dráhami. Kdo se ale soustředil na hru, projevilo se to a potom jsme mohli vidět i nějaké striky. My jsme ale moc štěstí neměli. I tak se nám turnaj velmi líbil a byla to legrace, kterou si snad příští rok zase zopakujeme.

Filip Pivoňka, Hynek Švrdlík a Patrik Weber, 7. C

Výukové soustředění 6. B

Již od jara jsme se všichni těšili na výukové soustředění naší třídy. Konečně jsme se dočkali. Dny 15. – 18. června 2015 jsme prožili ve vesnici Lipová – lázně, která leží v krásném prostředí Jeseníků.

Čekalo na nás mnoho aktivit výukových, turistických i sportovních. Žáci plnili zábavné úkoly z českého jazyka, matematiky, angličtiny, němčiny a ruštiny zaměřené na procvičování učiva a rozšiřování slovní zásoby. Některé další činnosti s výukou nesouvisely pouze zdánlivě, byly totiž založeny na všímavosti, pozornosti, obratnosti a dalších schopnostech žáků. A dobrovolné ranní rozcvičky se pro některé staly oblíbenou a nepostradatelnou součástí každého dne.

Zajímavá byla návštěva Lesního baru, který je provozován s vírou v poctivost a čestnost turistů. Bar je bez obsluhy, sami si vyberete, obsloužíte se, i čaj nebo kávu si můžete uvařit, pak zaplatíte do pokladničky. Také místní malá zoo skýtala mnoho nevšedních zážitků, které dokládají výkřiky dětí: „Pozor, letí papoušek!“ a „Poď si pohladit želvu!“ Volně létající velcí papoušci nad hlavami návštěvníků totiž nejsou často k vidění.

V rámci celodenního turistického výletu jsme navštívili Lázně Jeseník a jeskyně Na Pomezí. Cestou jsme v dálce spatřili krásné panorama Jeseníků od Šeráku až po Praděd. V přírodním areálu s vodními procedurami jsme si vyzkoušeli účinky a pocity při terapii v ledové vodě podle Priessnitzových léčebných metod.

Volné chvíle a večery patřily míčovým a společenským hrám, opékání špekáčků a zpívání při kytarě. Těšíme se na další společné zážitky.

zouhma

Do útrob Země !

Ve středu 20. května jsme jeli společně s osmáky do zbrašovských aragonitových jeskyní v Teplicích nad Bečvou. Hned po příjezdu jsme se prošli k vřídlu s místním léčivým pramenem, ze kterého jsme se i napili. V jeskyních nám průvodce vyprávěl spoustu zajímavých informací o původu a současném stavu zdejších jeskyní. Bylo tam docela teplo kvůli nahromaděnému oxidu uhličitému. Viděli jsme mnoho krápníků i útvar zvaný koblížky a vzácný aragonit.

Poté jsme se vydali k Hranické propasti - nejhlubší propasti střední Evropy a pravděpodobně nejhlubší zatopené sladkovodní jeskyni světa. Rozdělili jsme se na dvě skupiny, a zatímco první dorazila na místo za chvíli, my jsme zabloudili a přidali jsme si asi kilometr navíc. Nevadí, za ten pohled to stálo. Propast vypadala opravdu majestátně a nedotknutelně. Vyfotili jsme se a potom už nezbývalo než nastoupit do autobusu a odjet zpět domů. Výlet jsme si i přes nepříznivé počasí velmi užili!

Natálie Vaňková, 7.C

Fata morgána ve skleníku Fata Morgana?

Tentokrát jsme byli ve skleníku. Abyste rozuměli, minulý rok jsme taky byli v Praze, ale podívat se na historické památky. Letos jsme jeli my 7.C se 7.B do botanické zahrady, přesněji do skleníku Fata Morgana.

Náš výlet začal srazem na hlavním nádraží. Rozpočítali jsme se a čekali na vlak, měl asi patnáct minut zpoždění. Měli jsme jet v classic třídě, ale místo toho nás dali do relax a biznis třídy. Místa byla úžasná a jízdu vlakem jsme si opravdu užili. Když jsme se konečně octli v Praze, na nic se nečekalo a rovnou jsme šli na metro, a potom autobusem k botanické zahradě. Cestou ke skleníku jsme šli krátce přes les.

Skleník Fata Morgana je rozdělen do tří samostatných částí s rozdílnou teplotou a vlhkostí vzduchu: poušť, deštný les a horské pásmo. V první části byla vyšší teplota, v druhé – tropické byla zvýšená vlhkost a třetí – horská byla s hustou mlhou. Po skleníku s námi chodil průvodce, který se v rostlinách, co tam byly, vyznal. Vysvětloval nám a popisoval, jak se která rostlina jmenuje, co dělá a k čemu se využívá. V podzemí skleníku jsme mohli vidět dvě velká sladkovodní akvária a v tropické části skleníku poletovali obrovští a nádherní motýli z výstavy, která se tam každoročně koná. Tahle část se nám určitě líbila nejvíc, byla úžasná.

Po skončení prohlídky jsme šli přes japonskou zahradu a vinici na Staroměstské náměstí, kde jsme si mohli koupit něco k jídlu. A pak už rychle vlakem zpátky domů do Olomouce. Výlet byl jeden z nejlepších, který jsme zažili.

Monika Breitová, Petra Grigárková a Karin Iannó, 7. C

Fata Morgana - kresba
Nela C wiertková, 7. C

Heyrák je Základka roku!

Z výsledků soutěže jsme měli velkou radost, děkujeme všem, kteří hlasovali. Podrobnější informace najdete na www.zakladkaroku.cz

HLASOVÁNÍ O NEJLEPŠÍ ZÁKLADNÍ ŠKOLU ROKU JE UKONČENO.

Ahoj absolventky, absolventi,

Jistě jste studovali jste základní školu, že? Vzpomínáte na ni s láskou nebo se Vám dodnes zjevuje v nočních můrách? Ohodnotte svoji školu a pomozte jí tak v dalším rozvoji.

Předějte budoucím studentům základních škol a jejich rodičům svou zkušenost, dejte jasný signál, jakou cestou je dobré se vydat!

Jak a proč tento projekt vznikl hledejte [zde](#).

Žebříčky hodnocení základek **O soutěži**

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, příspěvková organizace

★★★★★

ZŠ Heyrovského 33 Olomouc je škola se zaměřením na výuku cizích jazyků a tělesné výchovy - specializace atletika, fotbal.

"Heyrák" je škola v pohybu a škola s výsledky!

1. Vedoucí žebříčku základních škol

Olomouc od sklepa až po strop

Náš další výlet jsme strávili v Olomouci. Se třídou, panem učitelem Dvořákem a paní učitelkou H. Hamplovou jsme měli sraz na Horním náměstí. Předem jsme byli rozděleni do skupin, ve kterých jsme dostali za úkol naučit se to nejdůležitější a nejzajímavější o vybraném historickém slohu a památce, která byla v tomto slohu postavena.

Obešli jsme spoustu kostelů, důkladně si je prohlédli zvenku i zevnitř a dostali se na místa, kam bychom se normálně nedostali. Třeba v chrámu sv. Michala jsme šli dokonce i do podzemní modlitebny a pak do zvonice, kde byly tři zvony, v chrámu sv. Václava jsme se dostali do arcibiskupské oratoře, kde jsme si mohli prohlédnout nádherně zdobené relikviáře. Viděli jsme ale spoustu dalších zajímavých věcí a dozvěděli se o historii některých staveb, které se zde vyskytují.

Musíme říct, že Olomouc má vážně moc pěkné památky a ty úžasné výzdoby kostelů. Ale přece tady nebudeme básnit jen o tomhle ☺. S celou třídou jsme si udělali velice příjemnou procházku po Olomouci a i když byl tento výlet spíš poučný, užili jsme si ho a někdy si ho ještě sami zopakujeme.

**Berenika Bambasová, Edita Brumarová,
Petra Grigárková a Kateřina Krejčíková, 7. C**

Rok splněného snu

Když jsem se v 15-ti rozhodla co dál dělat, práce s dětmi pro mě byla jasná volba ☺ Rok se s rokem sešel a já jsem 25. 8. 2014 nastoupila jako vychovatelka na ZŠ Heyrovského. Bylo toho pro mě spousta nového, neznámého, ale něco, na co jsem se opravdu těšila. A to, že můžu předávat dětem zkušenosti a rady, zároveň jim čas zpříjemnit spoustou her a nápadů, ale také poradit a pomoci. Začátky nebyly úplně jednoduché, ale musím říci, že jsem měla štěstí na opravdu skvělé kolektivy, který při mně stál za každé situace a pomohl, když byla potřeba.

Hned v září jsem byla zasvěcena do skoro každoroční Drakiády na školním hřišti, kde proběhla soutěž o nejlépe doma vyrobeného draka nebo třeba o nejvíce mašliček, jejich autoři poté byli odměněni sladkostmi a drobnostmi. Přes malování křídami ke Dni zvířat, sběru papíru, období dušiček nebo třeba Čertích hrátek, jsme se konečně dočkali očekávaného Vánočního cinkání. Akce plná vánoční atmosféry, dárečků, cukroví, splněných přání nás příjemně naladila na Vánoce a s tím i spojené prázdniny.

Jak už to ale bývá, prázdniny utekly jako voda a my jsme mohli zahájit další pololetí. A to s přednáškou o médiích. Měsíc únor pro nás byl, jako každý rok, plný masek, zábavy, her a soutěží a to v podobě Velkého maškarního karnevalu. Všichni jsme si užili spoustu zábavy, zatančili a na závěr odnesli opravdu krásné ceny z tomboly. Jarní měsíce jsme zahájili povídáním a zkoumáním mláďátek, oslavili Světový den knihy a měsíc duben ukončili Čarodějnicemi. Poslední dva měsíce se nesly ve znamení lásky a pohody. Maminkám jsme udělali radost přáníčkami ke Dni matek a pak už jsme se jen těšili na ten dlouho očekávaný konec školního roku. Ten jsme si museli vybojovat na Rodinném sedmiboji, kde nám k tomu pomohli i rodiče. Přes hod míčem, běh na 60 metrů, jsme trojskokem doskočili až k datu 30.6....

Já na závěr můžu říct, že to byl opravdu rok plný nových zkušeností, inspirací, ale hlavně rok plný zábavy a stovky úsměvů, které jsou pro nás tím největším poděkováním a motivací do dalších let!

Monika Plachá

Naše školní jídelna

Školní jídelna je k naší škole připojena od roku 1992, od té doby se o nás stará kolektiv fyzicky zdatných a psychicky odolných kuchařek, které se snaží podle přísných zásad hygieny a znalostí všech předpisů vykouzlit na našich talířích chutné, zdravé a pestré pokrmy.

V dnešní době, kdy je již na trhu značná nabídka surovin a zboží potřebného k přípravě jídel a splnění všech zásad zdravé výživy s ohledem na naše personální, ale i technické možnosti se jim to daří.

Někdy musí bojovat s vstupními cenami a hodně počítat, aby bylo dodrženo finanční rozpětí stanovené vyhláškou o školním stravování - finančním normativem, který byl upraven v roce 2008 a stanovuje cenu školního oběda v rozpětí od 11,- Kč do 29,50 Kč podle věkové skupiny dětí.

Ceny obědů jsou složeny ze tří částí - náklady na potraviny, mzdová režie a věcná režie - náklady na provoz školní jídelny.

Pro školní stravování je důležité dodržování spotřebního koše, který nám určuje vyhláška 107/2008Sb. o školním stravování. Jeho dodržování nám zaručí dostatečný příjem všech doporučených potravin.

Spotřební koš obsahuje tyto potravinové komodity, které je nutno plnit minimálně na 75%: maso, ryby, mléko, mléčné výrobky, tuky, cukr, zelenina, ovoce, brambory, luštěniny.

Oběd ve školní jídelně pokrývá pouze 35% doporučené dávky potravin a jen obědem ve školní jídelně nemohou být zabezpečeny potřebné živiny na celý den. Rozhodující vliv má vhodné domácí stravování. Často zápasíme se špatnými návyky dětí, které nejsou zvyklé např. na polévky, saláty a jiné... Tyto návyky si ovšem děti nesou již z domova a je velice těžké a zdlouhavé tyto návyky změnit, tady vidíme potenciál ve spolupráci s rodiči.

Přesto všechno se paní kuchařky v čele s vedoucí jídelny p. Mládkovou a hlavní kuchařkou p. Machancovou snaží sestavovat jídelníček tak, aby byl pestrý a zařazovat zdravé a čerstvé suroviny, ale i novinky na trhu a zároveň vařit podle osvědčených receptur zpracovaných Společností pro výživu (zhruba 666 receptur) a zařazovat oblíbené krajové receptury, ale i naprosté novinky podle nových receptur, všechny musí odpovídat zásadám zdravé výživy dětí.

Tyto novinky často jezdí do školní jídelny představit i uvařit známí kuchaři, pracující pro dodavatele, od kterých je surovina nakupována.

Do budoucna bychom chtěli rodičům nabídnout v rámci třídních schůzek možnost ochutnávky jídel ze školní jídelny, aby nebyli při otázce: „Co bylo dnes dobrého?“ Informování pouze: „Nic moc“.

Do nového školního roku přejeme našim milým kuchařkám hodně spokojených stravníků z řad dětí, ale i učitelů, málo rozbíhového a připáleného nádobí a svatou trpělivost s námi se všemi.

Nefandíme si, ale jsme stále dobří!

Osvojit si právo hodnocení mi nepřísluší, ale vzhledem ke svému dlouholetému působení na zdejší škole (od roku 1981) a těšení se na své poslední prvňáčky snad mohu alespoň trochu rekapitulovat.

V době otevření školy byla její naplněnost 1150 žáků - v té době se také rodily nejsilnější ročníky. Sídliště se rozrůstalo a pro rodiče bylo prestižní dostat k nám děti, byli jsme přeplněni a škola patřila k nejmodernějším v Olomouci. Troufám si říct, že v současné době se nám daří dobré jméno udržet. Personální obsazení se mnohokrát změnilo, ale současnému vedení i všem zaměstnancům záleží na vysoké aprobovanosti učitelů, kvalitě poskytovaného vzdělání, moderním a svěžím vzhledu školy a v neposlední řadě i na jejím dobrém jméně. Vynikající sportovní výsledky především v atletice a fotbale, jazykové třídy s pravidelnou účastí v jazykových soutěžích a mezinárodních zkouškách, výsledky přijímacího řízení na střední školy, to vše svědčí o dobré pedagogické práci.

Co by byla škola bez žáků? Máme radost, že se nám stále daří školu naplňovat a zájem ze strany rodičů neustupuje. Stále jim záleží na tom, aby se jejich děti do naší školy mohly zapsat do 1. ročníku, o čemž svědčí každoroční výsledky zápisu. Největší radost mám, že naši bývalí žáci k nám přivádějí své ratolesti a s důvěrou nám je svěřují, a tak učím už druhou generaci malých žáků a díky vzájemnému porozumění a přizpůsobování se tak spolu tu káru táhneme dál pod heslem: „Dobří holubi se vrací.“. S tím rozdílem, že dnes jsme ještě modernější, ale hlavně se nám volně dýchá...

Mgr. Lada Koříšková

Rozhovor s Dramaťáčkem Heyrovského

Sešli jsme se na konci školního roku 2014/15 v jedné ze tříd, kde probíhal každé pondělí a čtvrtek. Dramaťáček se tvářil poněkud rozpačitě, unaveně, ale spokojeně.

Hru, jsi první, co se mnou chce hrát takovou hru. (Přivítal mne.)

Víš? (Podívala jsem se.)

Ano, hru. Ty kladeš otázky a já odpovídám. A nebo to není hra?

Samozřejmě je. (Rychle souhlasím.) A proto se hned ptám: Co jsi dělal v právě uplynulém školním roce?

Užíval si přítomnosti každého člena a každého dne, co jsme spolu byli. Nádhera! Každá ta bytůstka byla tak úžasná. Jsem moc rád, že jsem s nimi mohl strávit celých deset měsíců.

Já jsem spíše měla na mysli, co jste dělali všichni dohromady.

Aha, ty myslíš, co jsme hráli.

Tak trochu se to nabízí. Tvůj oficiální název je přeci jen

„Hrajeme si na divadlo“.

Na divadlo si hrajeme. (Připouští rozvášně.) V říjnu jsme si hráli na Šípkovou Růženku... (Zasní se.) Tam se tak krásně spalo. Někdy se nám princezna nechtěla ani probudit. (Rozesměje se.) Jindy zase usnout.

To bylo v říjnu. V červnu jsem byla na premiéře pohádky „Honza jde do světa“. Ta se podle mě velmi povedla.

A nejen podle tebe. Hráli jsme ji i před spolužáky a nikdo nevěřil, co všechno prvňáčky dokážou. Jsem na ně vážně hrdý. Nezalekli se dokonce ani starších diváků. Připouštím, že jsem byl za ně trochu nesvůj. Ono není úplně jednoduché vystoupovat před lidmi. O tom by mohla vyprávět i moje druhá parta, trochu ostřílenější. Ta kromě Šípkové Růženky před diváky stvárnila i pohádkový příběh „Zmizelá škola“.

A ten dopadnul?

Školu malý Vojtěšek našel. Ale já nejsem jen o vystupování před diváky. (Upozornil mne.) Divadlo to hrajeme, ale kromě toho se učíme dramatizovat básně, vysvětlujeme si různá přísloví, rozšiřujeme slovní zásobu, rozvíjíme fantazii... Jo, fantazii tu mám hodně rád. (Nedá se zastavit.) Nedovedeš si představit jakou mám radost, když ve Vypravěči poslouchám celé dlouhé příběhy.

Promiň, Dramaťáčku, ale co je Vypravěč?

Vypravěč je soutěž na konci roku. Letos jsem si poslechl různé pohádky,

a dokonce dva příběhy, které nikde nepřečteš.

Nepřečtu? Já umím číst.

To nemá se čtením nic společného. Děti si je vymysleli od prvního až do posledního slovíčka. Taky se učíme předvést různé pocity a situace... (očí se mu rozzářil obdivem) Nic lehlého, ale zatím jsme vše zvládli.

Dramaťáčku, a co máš nachystané pro letošní školní rok?

V hlavě mám spoustu plánů. Ale zatím si je nechám pro sebe.

A poslední otázka: Ten, kdo se rozhodne tě pravidelně navštěvovat, tak musí umět co?

Především musí mít nadšení a chuť. Taky trochu vytrvalosti. Bez těchto tří věcí bych se mu moc nelíbil.

Vzájemně jsme si poděkovali za příjemně strávený čas. Když jsem si přestala dělat poznámky, tak se Dramaťáček pěkně rozpovídal. Kdyby byla jen polovina z toho pravdy, tak se máme v letošním roce na co těšit.

Marie Krátká

Aerobik nás baví

Tréninky, soutěže, vystupování, ale i pohoda a zábava, to vše se dá zažít v kroužku aerobiku. Někteří děvčata se začínají scházet již o prázdninách na sportovním táboře, ostatní si musí počkat až na září, kdy nám tento kolotoč začíná.

Soutěž ve švihadle

Tato soutěž je mezi děvčaty velmi oblíbená. V září, kdy některá děvčata neumí ani přeskočit švihadlo, začíná dlouhý a neúprosný trénink. V průběhu roku děvčata pečlivě a trpělivě trénují až do června, který je určen jako měsíc velkého souboje. Prvníáci skáčou 1 minutu vřed, starší děvčata 2 minuty (po 1/2 min. mění styly skoků - vzad, vpřed, vajíčka, střídmonož). A tady jsou ti nejlepší.

1. třída:	Filoušová Lena	145 skoků
2.-3. třída:	Šumberová Monika	244 skoků
4.-5. třída:	Vlčková Klára	267 skoků
7. třída:	Človečková Tereza	343 skoků

Soutěž v aerobiku Dub nad Moravou

Vždy v červnu se vydáváme do Dubu nad Moravou reprezentovat naši školu v soutěži Master Class (cvičení podle lektorky). Zde si můžou děvčata porovnat síly nejen mezi sebou, ale i mezi děvčaty z jiných škol. Letos poprvé byla vyhlášena i soutěž škol a nám se povedlo získat bronzový pohár. A zde jsou naše nejlepší děvčata.

1. - 2. třída:	1. místo: Kollárová Aneta
	2. místo: Menčíková Elen
3. - 5. třída:	3. místo: Berger Viktorie

Vystoupení

Mezi nejoblíbenější a možná i nejnáročnější patří nácvik sestav. Letos děvčata nacvičila čtyři čísla – Zumba mix, Roztleskávačky a sólo Kláry Vlčkové a Terezy Človečkové. Odměnou za odvedenou práci nám bylo vystoupení na vánoční besídce, soutěži v aerobiku a rodinném sedmiboji, kde sklídila děvčata poslední potlesk před prázdninami.

Olga Človečková

Atletika je nej!

V roce 2011 jsem nastoupil do atletické třídy ZŠ Heyrovského. Zároveň jsem se stal členem atletického klubu AK Olomouc. Lehká atletika je nazývána královnou sportu. Mně se vždy tento sport líbil, a proto jsem se mu chtěl věnovat. Dostal jsem se do tréninkové skupiny pana Rakowskeho. Trenér prověřil náš výkon a mně vybral běh přes překážky a skok daleký. Začal jsem intenzivně trénovat a postupně jsem dosahoval lepších výsledků. V roce 2014 jsem se stal dvojnásobným vicemistrem České republiky v hale – v běhu na 60 m překážek a ve skoku dalekém. Pravidelné tréninky mě naučily dodržovat denní režim, správnou životosprávu, upevnily moji vůli. Sport posílil moje zdraví a imunitu. Nyní, když končím 9. třídu, se chci i nadále tomuto sportu věnovat, teď už jako dorostenec. Sport můžu všem jenom doporučit. Pojďte do toho, uvidíte, že se vám sport, a hlavně atletika, bude líbit!

Jan Nastoupil, 9.A 2014/15

Bramborová medaile z LODM

Na olympiádu se těší každý sportovec, ale ne každý se na ni dostane. Musí podstoupit několik nominačních závodů a jen ti nejlepší z kraje se tam proboují. A když už tam jste, tak vaším cílem je vybojovat olympijskou medaili. Někomu však stačí, když porazí svého největšího soupeře.

V úterý 16. 6. 2015 v Science Center Techmanie v Plzni začal náš veliký závod ve sportovním aerobiku. A můj cíl byl probjovat se do finále, kam se dostalo pouze šest nejlepších závodníků. Soutěž probíhala ve třech kolech a já jsem po prvním kole skončila čtvrtá. Čtvrté místo je místem, kde touha a naděje na medaili slí. Bohužel se mi už nepovedlo posunout se výš a za třetím místem jsem skončila jen o pár desítek. Ze čtvrtého místa a získání pomyslné bramborové medaile jsem měla i tak radost.

Doufám, že i za dva roky na ODM v Praze bude aerobik a budu se moci zase nominovat. S holkami jsme se hodně skamarádily a ani jediný kluk nezůstal stát v koutě. Olympiáda se mi moc líbila a splnila moje očekávání. Celý týden se nesl v duchu fair play a hesla „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“.

Tereza Človečková, 8. B

Školní florbal

Už se stalo pravidlem, že se naše škola účastní každoročních celorepublikových soutěží základních škol ve florbalu. Na prvním stupni to byly kategorie dívek a chlapců, které bojovaly v soutěži Think Blue Cup. Účastnilo se ho více než 800 družstev a zvláště chlapci si vedli více než dobře. Postupně postoupili přes okresní a krajské kolo až do moravského finále, kde vybojovali zlaté medaile a odměnou jim byl postup do republikového finále v Praze, kde obsadili v konečném pořadí 6. místo – nutno podotknout, že jsme dokázali zvítězit i nad školami, které jsou na florbal přímo zaměřeny. Na druhém stupni se starší žáci dokázali probjovat až do krajského finále, kde obsadili 3. místo. Jak to vypadá, tak každoroční investice do florbalového vybavení a nespočet zlomených florbalových hokejek nese své ovoce. A možná je florbal sport budoucnosti a budoucím sportem číslo jedna v hodinách tělocviku. Pokud se navíc budou i nadále pořádat takto masové akce, budou se muset v příštích letech před námi třást i zatím největší florbalové velmoci ze Skandinávie.

Mgr. David Čech

Hodnocení atletických sportovních tříd ZŠ Heyrovského ve školním roce 2014-2015

Začátek školního roku patří k vrcholům žákovské atletické sezóny. V září se koná Mistrovství ČR žactva a také Mistrovství ČR družstev. Atleti z řad žáků ZŠ Heyrovského mají v tomto období vždy napilno a patří k hlavním tahounům a oporám olomouckého klubu.

MISTROVSTVÍ ČR

O víkendu 20. - 21. 9. 2014 se v Plzni konalo Mistrovství ČR staršího žactva. Hned první den přinesl pro naši výpravu spoustu medailí. Nejvýrazněji se prosadila štafeta žáků na 4x60m, která zvítězila v novém českém oddílovém rekordu 27.40 s! Dosavadní rekord patřil Uherskému Hradišti. Starší žáci ve složení **Vychodil, Látal, Konečný a Nastoupil** předčili všechny sestavy soupeřů a vybojovali tak pro nás první zlatou medaili na tomto mistrovství. Už v předchozím průběhu šampionátu se našemu klubu podařilo získat několik cenných kovů. Jaroslav Vychodil získal bronz na 100 m překážek v čase 14.18 s (rozběh 14.11 s). Druhou bronzovou medaili přidal **Jakub Héža**, který ji získal v kouli za vrh v délce 14.77 m. Do třetice třetí místo vybojoval Dominik Horký v hodu diskem (47.47 m). Druhý den šampionátu pokračovala ve sbírce bronzových medailí Miša Gieselová, která doběhla ve finále na 200 m př. na 3. místě v čase 29.65 s. Poslední bronz mohla získat štafeta žáků na 4x300 m ve složení Konečný, Látal, Sitta a Vychodil. Tato štafeta však byla diskvalifikována za výběh mimo předávkové území.

O víkendu 28. - 1. 3. 2015 se v Jablonci nad Nisou konalo halové Mistrovství ČR žáků a žákyň. Olomoucká výprava si přivezla kromě cenných zkušeností také dvě zlaté medaile. O tu první se postaral **Jakub Héža** v kouli. Do závodu šel s nejlepším letošním výkonem a od začátku byl pasován do role favorita. Jeho cílem bylo posunout osobní rekord za hranici 16 metrů. To se mu sice nakonec nepovedlo, i tak

za výkon 15,38 m bral zlatou medaili. Skvělý závod se strhujícím závěrem byl k vidění ve skoku dalekém žáků. Jaroslav Vychodil sice po prvních třech pokusech vedl, ve čtvrté sérii ho však překonal brněnský Eliáš Urban. Jarda si vše nechal až do posledního pokusu soutěže. Skvělým výkonem 647 cm se dostal do čela letošních halových tabulek a zaslouženě získal zlatou medaili. Jarda se představil ještě nad překážkami. Ve finále na 60 m př. obsadil nakonec celkové 4. místo výkonem 8,57 s. Nad krátkými překážkami závodila také Barbora Begová. Bohužel se jí nepodařilo probojovat do finále a časem 9,41 s obsadila celkové 13. místo. Barča to pak ještě zkoušela v běhu na 300 m, ale ani zde se jí nepodařilo vybojovat finálovou účast a výkonem 43,68 s skončila na 11. místě. Ve skoku vysokém starších žákyň sbírala své první zkušenosti na velkých závodech Karolína Blatáková. Výkonem 155 cm zaostala o dva centimetry za svým osobním maximem a skončila na 9. místě. V běhu na 3000 m závodil Martin Gogela, který výkonem 10:53,17 min obsadil 8. místo.

STARŠÍ ŽÁCI VYBOJOVALI STŘÍBRNO

V sobotu 4. 10. 2015 se v Jablonci nad Nisou konalo Mistrovství ČR družstev staršího žactva. Olomoucké družstvo starších žáků jelo na tyto závody s medailovými ambicemi. Očekávání se nakonec naplnilo a starší žáci si do Olomouce odvezli stříbrné medaile.

Družstvo starších žáků AK Olomouc si vedlo opravdu skvěle a po dramatickém průběhu vybojovalo nádherné stříbrné medaile! Nejvíce bodů pro družstvo nasbíral **Jakub Héža**, který po vítězství v kouli výkonem 14,13 m nečekaně zvítězil také v hodu diskem výkonem 43,46 m. Když k tomu přidáme ještě 6. místo v kladivu, bylo to celkem 27 bodů. Druhým nejlépe bodujícím členem družstva byl Kubův vrhačský kolega Dominik Horký. V disku obsadil 2. místo za výkon 41,81 m. V hodu kladivem a ve vrhu koulí bral dvakrát 7 bodů za 4. místa. Výborně závodil také Jarda Vychodil, který doběhl v závodě na 100 m překážek na 4. místě časem 14,18 s. Do dálky skočil 598 cm a bylo to 3. místo. Jarda pomohl i štafetě 4x400 m, která ve složení **Vychodil, Konečný, Látal a Sitta** doběhla na 4. místě. S velkými obavami jsem sledoval **Honzu Nastoupila**, který už několik týdnů netrénuje a léčí si záda. Honza nakonec zabojoval a pro družstvo získal důležité body. Do dálky skočil 621 cm a bylo to 3. místo. Další body získal v závodě na 100 m překážek časem 14,94 s. Michal Sitta tentokrát běžel takticky závod na 1500 m a časem 4:38,35 min doběhl na pěkném 3. místě. Jirka Látal se potýkal trochu s technikou, ale přesto skočil do výšky 170 cm a bylo to 5. místo stejně jako **Martin Konečný**. O něco lépe se vedlo **Martinu Odstrčilovi**, který skočil 180 cm a obsadil 3. místo. Kluci si splnili vysněný cíl, který si dali již na začátku atletické sezóny, a tím byla jablonecká mise beze zbytku splněna! Blahopřejeme!

MLADŠÍ ŽÁCI ZVÍTĚZILI V KRNOVĚ

V termínu 21.-22. listopadu 2014 se v Krnově uskutečnila Vánoční laťka. Čtyřlenná školní družstva závodila v trojboji, jehož součástí byl sprint na 50 m, skok daleký a skok vysoký. Nejlepší úspěch zaznamenali mladší žáci ze ZŠ Heyrovského, kteří svou kategorii vyhráli.

Mladší žáci ve složení Jonáš Pospíšil, Bruno Luigi Galassi, Tomáš Peřina a Christopher Samuel Lawson nasbírali celkem 3175 bodů a o více jak 400 bodů zvítězili. Jonáš Pospíšil se umístil také v bodování jednotlivců, kde obsadil celkové 2. místo součtem 1189 b. Ve sprintu na 50 m doběhl druhý výkonem 7,17 s, ve skoku dalekém obsadil 3. místo výkonem 486 cm a ve své nejsilnější disciplíně výšce zvítězil výkonem 155 cm. Druhým nejlépe bodujícím byl Bruno Galassi, který se získal 1023 b. umístil na 4. místě (7,36 s – 465 cm – 145 cm). Sam Lawson skončil na celkovém 6. místě (7,62 s – 468 cm – 145 cm) a Tomáš Peřina na 7. místě (7,39 s – 489 cm – 120 cm).

Starší žáci vybojovali celkové 3. místo součtem 4198 bodů. Individuálně se nejlépe prosadil Jan Nastoupil, který se získal 1715 bodů umístil na 2. místě. V běhu na 50 m skončil na 3. místě výkonem 6,52 s, ve skoku dalekém překonal rekord závodu výkonem 642 cm a ve skoku vysokém zdolal laťku ve výšce 155 cm. Lukáš Ondrúšek obsadil celkové 7. místo (6,82 s – 531 cm – 140 cm) a Lukáš Winkler 8. místo (6,95 s – 538 cm – 135 cm). Jan Krečmajer závod pro zranění nedokončil.

Celkové 3. místo obsadily také mladší žákyně ve složení Hanna Losertová, Michaela Vondrková, Tereza Marková a Kateřina Konečná. Nejlepší olomouckou závodnicí byla Hanna Losertová, která skončila na 6. místě součtem 1290 bodů (7,74 s – 413 cm – 135 cm). Miša Vondrková skočila třetí ve sprintu a celkově na 8. místě (7,57 s – 416 cm – 115 cm). Tereza Marková bohužel neskočila základ ve výšce, což ji bodově posunulo až na 17. místo (7,59 s – 428 cm – 0 cm). Kateřina Konečná skončila na 20. místě (8,25 s – 360 cm – 120 cm).

Družstvo starších žáků závodilo mimo soutěž, protože dvě členky družstva nebyly žákyněmi školy ZŠ Heyrovského. Nutno podotknout, že celkovým ziskem 4642 bodů by zvítězily. Miša Gieselová by ziskem 1898 bodů porazila všechna ostatní děvčata. Vyhrála sprint časem 7,12 s a skok daleký výkonem 526 cm, ve skoku vysokém obsadila 3. místo výkonem 143 cm. Bára Begová nasbírala celkem 1460 bodů (7,24 s – 418 cm – 135 cm), Vendula Minářová 1284 bodů (7,49 s – 440 cm – 120 cm) a Eliška Vrábelová 1254 bodů (7,38 s – 432 cm – 115 cm).

FINÁLE POHÁRU ROZHLASU

V Jablonci nad Nisou se v úterý 2. 6. 2015 uzavřel 47. ročník týmové soutěže určené pro žáky základních škol. Na celorepublikové finále se sjelo osm nejlepších družstev v kategoriích staršího a mladšího žactva. Na tuto prestižní akci se každoročně probíhají také žáci sportovních tříd ZŠ Heyrovského Olomouc a nebylo tomu jinak ani letos. Mladí atleti z AK Olomouc, kteří tyto třídy navštěvují, postoupili hned ve třech kategoriích, což se povedlo už jen žákům ze ZŠ Englišova Opava.

Mladší žáci:

Ve všech kategoriích jsme měli ambice na medailové umístění. Nejvíce se závody vydařily mladším žákům, kteří si nakonec jako jediní odvezli medaile, když součtem 5302 bodů zvítězili s náskokem více jak 170 bodů. V běhu na 60 m bodovali Oliver Görlich časem 7,91 s, Honza Prokop výkonem 8,04 s a Tomáš Peřina časem 8,26 s. V běhu na 1000 m zvítězil Jonáš Pospíšil časem 2:59,00 min a na třetím místě doběhl Tomáš Macháček s výkonem 3:09,58 min. Jonáš Pospíšil přidal další první místo ve skoku vysokém za výkon 160 cm. Druhý olomoucký závodník Samuel Lawson skočil 148 cm. Sam Lawson má silnější disciplínu skok daleký a to také potvrdil 2. místem za výkon 515 cm. Bruno Luigi Galassi skočil 459 cm a Tomáš Peřina 442 cm. V hodu míčkem překonali všichni naši závodníci šedesátimetrovou hranici. Jakub Markovič skončil celkově na 3. místě výkonem 62,24 m, na 5. místě Jonáš Vyrubal výkonem 60,31 m a na 6. místě výkonem 60,23 František Zvědělík.

Starší žáci:

Velké ambice na medaili měli také starší žáci. Bohužel hned v první disciplíně, štafetě na 4x60 m, se zranil Jan Nastoupil a jeho body chyběly v celkovém součtu. Starší žáci tak nakonec obsadili nepopulární 4. místo s těsnou ztrátou na medailové pozice. V individuálních disciplínách se blýsknul Rosta Baďura 3. místem v běhu na 60 za čas 7,53 s. V běhu na 1500 m obsadil Jirka Martinka 3. místo časem 4:38,64 min a Tomáš Kryl doběhl na 4. místě výkonem 4:39,25 min. Velkou slabinou starších žáků byly skoky a tak vše museli zachraňovat vrhači. Jakub Héža zvítězil ve vrhu koulí výkonem 15,97 m a Denis Gröger bral 7. místo za pěkný výkon 12,08 m.

Mladší žákyně:

Také mladší žákyně mohly bojovat o jednu z medailí. V silné konkurenci však nakonec obsadily celkové 6. místo součtem 5853 bodů. K největším oporám družstva patřila Lucie Mičunková, která obsadila 2. místo v běhu na 60 m výkonem 8,10 s. Další body pak braly ve výšce Karolína Krátká a Hana Losertová, v míčku Kateřina Klimková a Miša Vondrková a v běhu na 800 m Michaela Suchomelová a Markéta Machová.

LETNÍ OLYMPIÁDA DĚTÍ A MLÁDEŽE

Sedm medailí přivezla atletická reprezentace Olomouckého kraje ze VII. her letní olympiády dětí a mládeže, která se konala v termínu 14.-19.6.2015 v Plzni.

Za Atletický klub Olomouc nastoupilo do bojů o olympijské medaile celkem dvanáct závodníků v kategorii mladšího a staršího žactva. Nejlépe si vedl Jakub Héža, který vybojoval zlatou olympijskou medaili ve vrhu koulí v novém parádním osobním rekordu 17,04 m. Dvě bronzové medaile si z Plzně odvezl mladší žák Samuel Lawson. Ve skoku dalekém si vytvořil nové osobní maximum výkonem 553 cm a ke třetímu místu pomohl štafetě na 4x60 m. Největší smolařkou olympiády byla Lucie Mičunková. Ta obsadila dvakrát 4. místo. Ve finále na 60 m ji na medaili chyběly 2 setiny sekundy a ve skoku dalekém to byl pouze 1 cm. I tak si Lucka vytvořila nové osobní rekordy výkony 8,16 s a 509 cm.

Umístění žáků ZŠ Heyrovského:

1. místo	Héža Jakub	vrh koulí 4kg	Žáci	17,04 m
3. místo	Lawson Samuel	skok daleký	MI. žáci	553 cm
3. místo	Lawson Samuel	4x60 m	MI. žáci	30,57 s
4. místo	Mičunková Lucie	60 m	MI. žákyně	08,16 s
4. místo	Mičunková Lucie	skok daleký	MI. žákyně	509 cm
6. místo	Svozil Jan	hod oštěpem 600g	Žáci	44,41 m
7. místo	Lawson Samuel	60 m překážek	MI. žáci	09,85 s

David Uhlíř
vedoucí trenér SpS ST

Libor Kalas
trenér SpS ST

Jana Trnečková
trenér SpS ST

Štafetový pohár aneb setkání s atletickou legendou

Ať si říká, kdo chce, co chce – Jarmila Kratochvílová je legenda české atletiky. Stále drží světový rekord na 800m. A setkat se s legendou se nepodaří kde komu. Naším žákům z 1.stupně se to podařilo. A jak se to přihodilo? Žáci bojovali ve štafetových bězích v soutěži ŠTAFETOVÝ POHÁR, kterému byla patronkou Lída Formanová – bývalá mistryně světa a světošampionka Jarmily Kratochvílové. Po vítězství v okresním a krajském kole jeli žáci až do Čáslavi, kde se konalo finálové kolo nejlepších 15 škol ČR. To že nebyli na stupních vítězů, mrzelo, ale co se dá dělat. Odvezli si zážitky a drobné dárečky, ale pro někoho to bude stejně pěkná vzpomínka jako pro mě, když jsem mohla běžet ve Smetanových sadech v Olomouci s další legendou české atletiky a to s Emilem Zátopkem. To že jsem mu tenkrát stačila, bylo tím, že už byl opravdu hodně stár. Vzpomínku na to mám v památku – jeho autogram !!!

Děkuji všem žákům za bojovnost a svému kolegovi Ondřeji Kalinovi za výpomoc při organizaci.

Mgr. Daniela Čechová

FOTBAL Mladší žáci SK SIGMA Olomouc

U12 zvítězila v soutěži SpSM Sever s celkovým počtem 81 bodů s celkovým skóre 512 vstřelených branek ku 105 obdrženým a pouze z jediného zápasu s Frýdkem - Místkem odešla poražena.

U13 vyhrála svou soutěž s 12-ti bodovým náskokem nad druhým FM a třetím Hlučínem, kteří dosáhli na hranici 70 bodů. Celkové skóre 545 vstřelených a 110 obdržených branek je velmi slušná bilance. Od příští sezóny jdou kluci na velké hřiště, takže jim přejeme štěstí a spoustu dalších fotbalových úspěchů.

- Neo -

Trénink s fotbalovými reprezentanty U 21 z Anglie

Dne 16. června nás navštívili ve škole dva angličtí fotbaloví reprezentanti do 21 let, kteří se účastnili Mistrovství Evropy v Olomouci na Andrově stadionu. Byli jsme rozděleni do tří skupin. První skupina hrála fotbal s anglickým fotbalistou Jamesem Wardem-Prowsem. Druhá skupina dělala cvičení, kdy uprostřed byli tři hráči a bránili dva, kteří hráli s hráči po bocích. Třetí skupina měla střelbu na bránu, v níž chytal i Jack Butland - brankář a zároveň kapitán anglického kadru.

Nejvíce mě bavilo první stanoviště, kde se hrál fotbal. Dal jsem zde jeden gól, jenom!!! Mrzela mě však jedna věc, a to že jsem si neuměl říct o přihrávku. Poté byla zábava, všichni se fotili a nechali si podepisovat různé druhy věcí. Byl jsem rád, když jsem se pak díval na stránky televize a byl jsem vidět. Celý trénink natáčela totiž televize a byla tam také spousta fotografií. Cítili jsme se skoro jako fotbalové hvězdy :-)

Všude kolem bylo hodně lidí, žáci naší školy jako diváci, moderátoři, mluvilo se česky i anglicky. Můj nejlepší zážitek byl, když jsem poprosil brankáře anglického týmu Jacka Butlanda, aby mi chytal střelu. Ale já jsem to nekopl dobře, tak se mi smál. Byla to bezva zábava.

Jáchym Šíp, 6. D

Magic Cup Šumava

Už potřetí přijali starší žáci U14 SK Sigma Olomouc navštěvující sportovní fotbalové třídy pozvání zúčastnit se skvěle obsazeného a výborně zorganizovaného čtyřdenního mezinárodního turnaje Magic Cup Šumava, který každoročně pořádají bývalí funkcionáři a hráči Českých Budějovic za podpory hejtmána Jihočeského kraje, bývalého reprezentanta Karla Poborského a starostů obcí Loučovice, Vyššího Brodu a Dolního Dvořiště. Díky dvěma prvním místům v předchozích ročnících jsme na turnaj odjížděli opět jako obhájci trofeje. Celý turnaj provázelo nádherné počasí. V základní skupině jsme se postupně utkali s kanadským týmem Cobras Ottawa, nad kterým jsme zvítězili 6:2 i přes to, že jsme prohrávali po vydařené akci soupeře snad po 10s utkání. V dalším zápase jsme v divoké přestřelce a po slušném výkonu porazili Slavii Praha 5:3, když se nám utkání podařilo otočit z nepříznivého stavu 1:3. V pátek nás čekalo poslední utkání s Viktorií Plzeň. Snad díky podcenění nebo podvědomého šetření se na semifinále, které bylo již téměř jisté, jsme slibně rozehraný zápas nakonec prohráli 4:3 po hrubých individuálních chybách a obsadili ve skupině druhé místo, které nám přišlo pro semifinále Slovan Bratislava. Ještě po utkání s Plzní jsme se po osvěžení v řece Vltavě vypravili poznat okolí Lipenské přehrady a navštívili hrad Rožmberk. V sobotu jsme se už chystali na boj o semifinále. Utkání začalo opatrně z obou stran a postupem času bylo jasné, že rozhodnou malíčkosti nebo případně chyba soupeře. Nepříliš pohledný zápas nakonec rozhodlo neproměnění dvou slibných šancí a chyba v obraně, kterou hráči Slovanu využili, a navíc vzápětí se po proměněné penaltě dostali do dvougólového vedení. V posledních 15 minutách se sigmáci vzepjali k náporu, který vyústil v závěru ke snížení na 1:2, ale vyrovnat se klukům už nepodařilo. Zklamání bylo veliké, ale věřili jsme, že v posledním hracím dni si zlepšíme náladu alespoň ziskem bronzových medailí. Po prohraném utkání nás čekala adrenalinová výprava na stezkách v korunách stromů v Lipně nad Vltavou, kde jsme absolvovali i sjezd nejdelším tobogánem zpět „ke kofinému“. V nedělním boji o 3. místo nám byla za soupeře zase přisouzena pražská Slavie. V utkání, které bylo opět bohaté na branky, se tentokrát štěstí přiklonilo k pražanům a na Sigmu zbylo po dvou předchozích zlatech nepopulární 4.místo. I tak to ale bylo pro tuto kategorii důstojné zakončení sezóny a prvního roku mezi staršími žáky. Přeji všem klukům, aby se jim v novém ročníku dařilo ještě více, aby je neopouštěla chuť trénovat, aby dále žili svůj fotbalový sen a aby do fotbalu, ale také do školy, dali všechny své síly.

Konečné pořadí turnaje: 1.ŠK Slovan Bratislava, 2. AC Sparta Praha, 3.SK Slavia Praha, 4. SK Sigma Olomouc, 5. Viktorie Plzeň, 6. Sinara Jekatěrinburg, 7. Dynamo České Budějovice, 8. Cobras Ottawa

Sestava: Trefil, Markovič – Řezník, Šidlík, Pavelka, Macháček, Repček, Fencel – Kirschbaum, Tománek, Zvěďělík, Filípek, Hapal, Heidenreich, Bývalec – Gorlich, Zedníček, Machala

Mgr. David Čech

Projekt Předškolák 2015

Na pomoc našim budoucím prvňáčkům a jejich rodičům realizujeme již několik let školní projekt s názvem PŘEDŠKOLÁK. Docvičovací lekce projektu jsou dětem doporučovány u zápisu při zjištění některých nedostatků, které se dají do začátku školní docházky vhodným nácvikem odstranit. Do projektu se však mohou zapojit i rodiče s dětmi, které žádné problémy nemají a chtějí si jen s námi na školu hrát a tak si na školu zvykat.

Cílem projektu je přiblížit dětem školní prostředí, odbourávat stres z přicházející změny role a předvést rodičům na několika ukázkách, jak je možné s dítětem doma pracovat, docvičovat a dále rozvíjet jeho připravenost na školu.

Projekt letos probíhal od 25. února do 20. května v pěti lekcích zhruba po čtrnácti dnech. Do projektu bylo po zápisu přihlášeno 33 dětí, průměrně však na lekce docházelo 20 dětí. Děti pracovaly společně se svými rodiči a byly rozděleny do dvou skupin. V každé skupině pracovali 2 - 3 pedagogové, většinou budoucí třídní učitelky 1. ročníků. Rodiče dětí, které potřebovaly něco více docvičit, dostávali vhodné pracovní listy a návody pro domácí práci. Odměnou za vynaložené úsilí nám vždy byla spokojenost, s jakou děti i rodiče odcházeli a doufáme, že projekt byl pro všechny přínosem.

O termínech, obsahu a průběhu jednotlivých lekcí jsme informovali prostřednictvím www.zsheyrovskeho.cz, kde lze podrobnosti o lekcích dohledat.

Mgr. Anna Přikrylová

Přijímací řízení na SŠ

V uplynulém školním roce ukončilo povinnou školní docházku 99 žáků naší školy. Téměř všichni využili možnosti podat 2 přihlášky a většina žáků byla přijata v průměrně na SPŠ strojnické a mezi dívkami na školách s ekonomickým zaměřením a na niž se prezentují jednotlivé střední školy Olomouckého kraje.

Ke studiu na víceletých gymnáziích bylo přijato 13 žáků sedmého ročníku (54% na Gymnázium Hejčín) a 6 žáků pátého ročníku (největší počet - 67% - na Gymnázium Čajkovského).

31 žáků devátého ročníku bude studovat na gymnáziích, největší počet z nich (téměř 42%) na Gymnázium Hejčín. Největší zájem mezi hochy byl o studium na SPŠ strojnické a mezi dívkami na školách s ekonomickým zaměřením a škole zdravotnické. Na tříleté obory bylo přijato 21 žáků, kteří volili nejčastěji obory automechanik, karosář a kuchař - číšník.

Při rozhodování o volbě vhodné SŠ doporučujeme žákům 9. ročníků i jejich rodičům navštívit výstavu Scholaris, která se koná každým rokem v listopadu a na níž se prezentují jednotlivé střední školy Olomouckého kraje. Dále je vhodné využít dny otevřených dveří SŠ a samozřejmě sledovat webové stránky středních škol, kde jsou uveřejněny všechny důležité informace a kritéria vztahující se k přijímacím zkouškám. Žáci devátých ročníků obdrží i Atlas středních škol, který jim usnadní orientaci mezi SŠ a jejich obory. Jako každý rok se zúčastní besedy v Informačním a poradenském středisku Úřadu práce v Olomouci. Při rozhodování je důležité znát situaci na trhu práce a uplatnitelnost absolventa daného oboru.

Silvie Svobodová, výchovná poradkyně

Dobrodružná výprava

I v letošním školním roce se nám znovu osvědčila vzájemná spolupráce tříd 1. a 2. stupně. Tentokrát žáci 7. D si připravili pro své spolužáky ze třídy 2. C dobrodružnou výpravu za pokladem, na které obě třídy prokázovaly svou vynalézavost, soudržnost a schopnost vzájemné spolupráce. Celý program připravený žáky 7. D spočíval ve sportovních herních aktivitách v areálu tělocvičny a na hřišti školy, na jehož konci čekal na spolužáky 2. C „poklad“ - odměna v podobě plné velké krabice sladkostí, kterou však museli žáci hledat podle získaných indicií v jednotlivých herních aktivitách. Na závěr proběhla mezi žáky obou tříd vzájemná reflexe, kdy se žáci vyjadřovali k tomu, jak se jim spolupracovalo, co bylo na daných aktivitách nejobtížnější a naopak, jak se cítili, co by příště udělali jinak a také, jak náročné je organizovat, působit na druhé, ovlivňovat je a improvizovat. U žáků tak byly prostřednictvím těchto skupinových aktivit, her, reflexe,... a především uskutečněním společně prožitého zážitku, „skrytých“ posilování nejrůznějších sociálních schopností a dovedností. Díky tomu dochází také k postupnému poznávání a smelování kolektivu, který je tímto lépe připraven na každodenní soužití ve školní třídě a zároveň jde také i o prevenci různých sociálně nežádoucích jevů.

Všichni žáci si odnesli nejen sladkou odměnu, ale především nezapomenutelný zážitek na příjemně strávené společné dopoledne, což bylo patrné z jejich pozitivních reakcí a ohlasů během i po skončení celého programu. Věřím, že v příštím školním roce se opět vydáme na nějakou další společnou výpravu!

*PhDr. Ivona Jančíková
školní psycholožka*

Tablety do škol

Naše škola se zapojila do projektu Moderní učitel, který je známý také pod názvem Tablety do škol. Do školy bylo pořízeno celkem 17 tabletů, které byly určeny pro učitele a pro zpestření výuky. Učitelé se od jara postupně seznamovali s dotykovými zařízeními, a proto je mohli žáci vidět v hodinách, jak je využívají. I přes počáteční problémy jsme soustavně pracovali na možnosti zrcadlení obsahu tabletu na interaktivní tabule, televize a jiná zařízení. U žáků jsme pozorovali kladné reakce na zařazení tabletů do výuky, proto od září žáci uvidí využívání dotykových zařízení v hodinách mnohem častěji.

Pro žáky nejsou tablety žádnou novinkou, proto je přirozené jejich zařazení do vzdělávacího procesu. Proč nevyužít pokročilé technologie, pokud je tato možnost k dispozici. Stejně jako tablety nyní pomáhají učitelům, mohly by je během budoucích let začít využívat také naši žáci. Představte si ty možnosti - už žádné učebnice, zábavné učení za pomoci her,...

O zařazení tabletů do výuky se již úspěšně pokusilo několik škol. Bohužel zapojit tato zařízení znamená velkou finanční zátěž pro školu a úzkou spolupráci s rodiči, bez jejich spoluúčasti není možné zařízení žákům zakoupit. Ale do budoucna nevidíme, třeba se situace může změnit...

Byli bychom rádi, kdyby se nám podařilo vybavit tablety alespoň jednu třídu.

Štěpán Rubíček

Základní škola Olomouc Heyrovského 33 školní rok 2015/2016

ředitel školy Mgr. Ondřej Oldřich
zástupce ředitele pro I. stupeň - Mgr. Příkrýlová Anna

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.A	PaedDr. Bouzková Dana	ŠD203	ŠD
1.B	Mgr. Lipovská Hana	ŠD208	ŠD
1.C	Mgr. Kořistková Lada	ŠD204	ŠD
1.D	Mgr. Rozsivalová Ivana	ŠD207	ŠD
2.A	Mgr. Babičková Monika	306	309
2.B	Mgr. Krhová Ivetta	322	309
2.C	Mgr. Dubanská Kateřina	230	309
2.D	Mgr. Ženožičková Ivetta	321	309
3.A	Mgr. Hlaváčková Ivana	311	328
3.B RvJ	Mgr. Skácelová Markéta	139	328
3.C	Mgr. Bubela Petr	313	131
3.D	Mgr. Drkulová Libuše	211	328
4.A	Mgr. Drápalová Jarmila	315	309
4.B RvJ	Mgr. Švestková Dagmar	316	309
4.C	Mgr. Štrajť Jirka	136	131
5.A	Mgr. Lipowski Marie	320	131
5.B RvJ	Mgr. Trávníčková Simona	137	131
5.C	Mgr. Egerová Marie	319	329
5.D RvTv	Mgr. Doskočilová Petra	310	141

zástupce ředitele pro II. stupeň Mgr. Balíková Ludmila

II. stupeň	TU	učebna	kabinet
6.A RvTv	Mgr. Dembická Eva	326	207
6.B RvJ	Mgr. Doubová Dominika	138	141
6.C	Mgr. Krylová Dagmar	220	229
6.D RvTv	Mgr. Kalina Ondřej	206	208
7.A RvTv	Mgr. Swaczynová Monika	215	208
7.B RvJ	Mgr. Zouharová Marcela	222	330
7.C	Mgr. Navrátilová Michala	305	329
7.D RvTv	Mgr. Svobodová Jana	205	229
8.A RvTv	Mgr. Manová Jana	214	141
8.B RvJ	Mgr. Svobodová Silvie	308	307
8.C	Mgr. Dvořák Karel	209	208
8.D RvTv	Mgr. Neoral Martin	219	140
9.A	Mgr. Konečná Michaela	204	229
9.B RvJ	Mgr. Vaňková Jana	221	330
9.C	Mgr. Pirklová Alena	130	140
9.D RvTv	Mgr. Rubíček Štěpán	210	207

Netřídní učitelé / kabinet

Mgr. Axmanová Kristýna	141	Mgr. Hampl Milan	207
Mgr. Bartošková Zuzana	142	Mgr. Hamplová Miluše	207
Mgr. Čech David	140	Mgr. Hamplová Hana	329
Mgr. Čechová Daniela	309	Mgr. Kalas Libor	103
Mgr. Della Santa Hana	141	Mgr. Malinová Kateřina	142
Mgr. Doubová Olga	208	Mgr. Nezvalová Hana	330
Mgr. Dzurjaniková Kateřina	330	Mgr. Trněčková Jana	103
Mgr. Halouzková Marcela	142	Mgr. Vysloužilová Jiřina	307

Školní družina ZŠ Heyrovského - vedoucí Procházková Ivana
oddělení a personální obsazení - viz. webové stránky

školský poradenský pracoviště	
výchovný poradce	Mgr. Svobodová Silvie 307
metodik prevence	Mgr. Zouharová Marcela 330
školský psycholog	PhDr. Jančíková Ivona, PhD. 307
tajemnice školy	Hlušítková Jarmila
ekonomka školy	Kubínová Romana
vedoucí školní jídelny	Mládková Alena
pokladník školní jídelny	Chlumecká Soňa

pracoviště ZŠ Čajkovského
zástupce ředitele - Mgr. Patsch Radek

I. stupeň	TU	učebna	kabinet
1.E	Mgr. Valušová Lucie	E21	24
1.F	Mgr. Berková Jitka	E22	24
2.E	Mgr. Veselá Dana	E21	24
3.E	Mgr. Šaban Zemčáková Olga	E26	24
3.F	Mgr. Korčáková Květuše	E32	24
4.E	Mgr. Bartálová Veronika	B32	24
4.F	Mgr. Buriánová Ivana	B31	24
5.E	Mgr. Francová Ivona	B25	24
netřídní učitelka			
Mgr. Miloica Martina			24

Školní družina ZŠ Čajkovského
oddělení a personální obsazení - viz. webové stránky

Loučení 9.B v atriu

Vážení pane řediteli, vážení učitelé, milí žáci,

je to tu! Okamžik, na který jsme, my z 9. B, dlouho čekali. Stojíme tady, abychom se rozloučili s naším milovaným Heyrákem. Většina z nás zde prožila krásných 9 let a to díky učitelům a kamarádům, které jsme si tady našli. Tohle by měla být veselá rozlučková událost, ale pro nás je to především smutné se dnes s vámi loučit.

Třidu, partu, kamarádství tvoříme s většinou už od 3 třídy, kdy do 5. třídy nás jako třídní učitelka měla p. uč. Bouzková. Od 3. třídy s námi drží partu jenom dvě p. uč. angličtiny - Axmanová a p. zástupkyně Balíková. Moc Vám děkujeme, bylo to s Vámi super. Někteří vstoupili do naší party v 6. třídě. Včetně naší třídní paní učitelky Jiřinky Vysloužilové. A od 6. třídy s námi celé 4 roky vydrželi tito učitelé: p. uč. Egerová z češtiny a dějepisu, p. uč. Doubová z přírodopisu a p. uč. Hamplová z fyziky. 6. třída byla plná změn. Znáte to, na každý předmět jiný učitel, skoro každou hodinu trávit v jiné třídě. No opravdu jsme se hodně nachodili. Typická věta většiny z nás: „Jdeš kolo?“ nebo „Jdeš do skříňky?“ nám bude opravdu chybět. V naší třídě se vystřídalo hodně učitelů. Např. Na zeměpis jsme 1. rok měli p. uč. Mačáka. Na jeho popisování vesmíru nejde zapomenout. V 7. třídě jsme měli p. uč. Pirklovou a nejdéle s námi vydržel p. uč. Čech. Na jeho vtipy také nejde zapomenout. Ve španělštině se vystřídaly dvě p. učitelky - Malinová a Bartošková. Od obou dvou jsme si odnesli skvělé znalosti, aspoň my si to myslíme. V němčině se také vystřídaly dvě p. učitelky - Krejčířková a Dzurjaniková. Dále bychom chtěli poděkovat: za zábavné, ale opravdu poučné hodiny chemie p. uč. Svobodové, za někdy náročné hodiny TV p. uč. Čechové, Podivinské, Doubové, Trněčkové, Kalasovi a Neoralovi. Za vtipné hodiny informatiky p. uč. Hamplové a Rubíčkové. Za nezapomenutelné kótování p. uč. Dembické, za hodiny zpěvu p. uč. Krylové a Vaňkové a za skvělé hodiny VV p. uč. Konečné.

Na závěr bychom chtěli říct velké díky p. uč. Jiřince Vysloužilové za hodiny matematiky. To, že máme nosit pravítko s ryskou, kalkulačku a mít zeleně podtržený nadpis a taky klasickou větu při vstupu do třídy „Sedte, děvka, ještě nezvonilo“ si budeme pamatovat navěky. Chtěli bychom Vám také, paní učitelko, poděkovat za to, že jste s námi jezdila na výukové soustředění. Sice výšlapky byly někdy náročné a zkratky jste taky moc nevyčítala, ale je nám jasné, že s námi to nebylo moc jednoduché. Jste prostě zasloužené Učitelka roku.

Jsmo ještě hodně mladí, abychom dělali nějaké velké závěry. Pravda je ta, že Heyrák nám dal do života vzdělání, samostatnost, kamarády a hlavně krásné vzpomínky. Děkujeme!

Váše 9. B

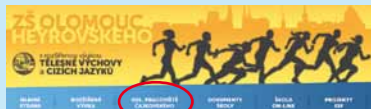
Organizace školního roku 2015/16

Začátek školního roku	úterý 1. září 2015
Podzimní prázdniny	čtvrtek 29. října a pátek 30. října 2015
Vánoční prázdniny	středa 23. prosince 2015 – neděle 3. ledna 2016
Vyučování začne po vánočních prázdninách	pondělí 4. ledna 2016
I. pololetí bude ukončeno	čtvrtek 28. ledna 2016
Jednodenní pololetní prázdniny	pátek 29. ledna 2016
Jarní prázdniny	pondělí 15. února – neděle 21. února 2016
Velikonoční prázdniny	čtvrtek 24. března a pátek 25. března 2016
II. pololetí bude ukončeno	čtvrtek 30. června 2016
Hlavní prázdniny	pátek 1. července – středa 31. srpna 2016

My jsme on-line a vy?

Informace o aktuálním dění ve škole vám nabízí naše webové stránky www.zsheyrovského.cz

Sledujte i aktuální zpravodajství ze ZŠ Čajkovského na našich webových stránkách **ODL. PRACOVISŤE ČAJKOVSKÉHO**

Informace především pro rodiče – žákovská knížka on-line, změny rozvrhů apod. najdete na www.skolaonline.cz

Využíváte možnosti pohodlně přihlašovat a odhlašovat obědy on-line nebo sledovat, zda si dítě oběd vyzvedlo? Více informací ve školní jídelně a na www.strava.cz

Na facebook ZŠ Heyrovského Olomouc se dostanete i bez vlastního facebookového profilu – jednoduchým prokliknutím z našich webových stránek. Sledujte nás!

Suplování a změny v rozvrhu

Aktuální informace o změnách rozvrhu pro žáky 2. stupně můžete bez přihlášení a hesla sledovat na www.zmeny.cekuj.net

Občasník Základní školy Heyrovského

Základní škola Olomouc, Heyrovského 33, 585 758 030, e-mail: heyarak@volny.cz

Redakce: na zpracování tohoto čísla se podíleli: autoři příspěvků a Mgr. Ludmila Balíková.

Grafická úprava a tisk: KartoTISK s.r.o. Šumperk, Žerotínova 48/2075